

د یوحنا رسول مکاشفه

د کتاب پېژندنه

د مکاشفې کتاب د یوحنا له خوا لیکل شوی دی. په دې مکاشفه کې عیسی مسیح یوحنا ته خپلې هغه رویاګانې وښودلې چې په راتلونکي کې به پېښې شي. دا مکاشفه د نوې لوظنامې د نورو کتابونو سره ډېر فرق لري، ځکه چې ډېرې برخې یې په استعارې او رمزي ژبه لیکل شوې دي چې ژورې او روحاني معنی ګانې لري. نو د لوستلو په وخت کې باید ورته پام وشي ترڅو تحت الفظي معنی نه شي.

دا کتاب په اصل کې د عیسی مسیح د مرګ او بېرته راژوندي کېدلو نه وروسته د روم په امپراتورۍ کې د ځورول شویو مسیحیانو د تجربې په هکله خبرې کوي. خو د هغه وخت راهیسې مسیحیانو دا کتاب د خپلې ځورونې په شرایطو کې د لارښوونې او آرامۍ دپاره تفسیر کړی دی، په داسې حال کې چې هغوی د عیسی مسیح د بېرته راتللو په انتظار دي چې په اخره زمانه کې به راځي.

دا لیکنې مسیحیانو ته هیله مندي ورکوي او هغوی هڅوي، ترڅو په خپل ایمان کې وفاداره پاتې شي. که څه هم د مکاشفې د کتاب د تفسیر په هکله ډول ډول نظرونه شتون لري، خو په دې کتاب کې یو شی د ټولو دپاره په پوره توګه ښکاره ده چې خدای د عیسی مسیح په وسیله په ټولو دښمنانو باندې بری مومي او هغه کسان چې عیسی مسیح ته وفادار پاتې کېږي، په نوي اسمان او ځمکه یعنی جنت کې به اجر ولري. خدای به د هغوی اوبنګې پاکې کړي او ټولو غمونو ته به یې د پای ټکی کېږدي.

د موضوعگانو لست

د کتاب سریزه: ۱: ۱ - ۸

لومړنۍ رويا او اووه کلیساگانو ته پیغامونه: ۱: ۹ - ۳: ۲۲

طومار او د اووه مهرونو ماتول ۴: ۱ - ۸: ۵

د اووه سرنیو اوازونه: ۸: ۶ - ۱۱: ۱۹

بنامار او دوه ځناور: ۱۲ - ۱۳ فصلونه

د ځمکې او اسمان په هکله رویاگانې: ۱۴ - ۱۵ فصلونه

د خدای د قهر او غضب جامونه: ۱۶ فصل

د بابل سقوط، د شیطان، د جعلی پیغمبر او د ځناور ماتې: ۱۷: ۱ - ۲۰: ۱۰

وروستنی قضاوت: ۲۰: ۱۱ - ۱۵

نوی اسمان او نوی ځمکه او نوی اورشلیم: ۲۱: ۱ - ۲۲: ۵

د عیسی راتلل: ۲۲: ۶ - ۲۱

لومړنی لیکنې

۱) دا د عیسی مسیح مکاشفه ده چې خدای هغه ته ورکړې وه، ترڅو هغه پېښې چې ډېر زر باید رامنځته شي خپلو خدمتگارانو ته وښايي. هغه دا مکاشفه خپل خدمتگار یوحنا ته د فرښتې د لېرلو په وسیله ښکاره کړه. (۲) یوحنا چې هرڅه لیدلي وو هغه یې بیان کړل چې دا د خدای د کلام او د عیسی مسیح په هکله شاهدي ورکوي. (۳) بختور دی هغه څوک چې د دې کتاب پېشگويانې او پیغامونه نورو ته په لوړ اواز لولي او بختور دي هغه خلک چې غوږ ورته نیسي او هغه څه چې لیکل شوي دي عمل ورباندې کوي، ځکه چې هغه وخت نژدې دی چې دا هرڅه به پېښ شي.

اوو کلیساگانو ته سلامونه

۴) د یوحنا له خوا هغو اوو کلیساگانو ته چې د اسیا په ولایت کې دي. په تاسو دې د هغه چا له خوا فضل او سلامتي وي چې هغه دی، هغه ؤ او هغه راتلونکی دی او د هغو اوو روحونو له خوا چې د هغه د پاچاهۍ د تخت په مخکې خدمت کوي، (۵) او د عیسی مسیح له خوا چې وفادار شاهد دی او لومړنی زېږېدلی دی چې له مړو نه اول راپاڅېده او د نړۍ د ټولو پاچاهانو سردار دی.

هغه زمونږ سره مینه کوي او په خپله وینه یې مونږ د خپلو گناهونو نه خلاص کړي یو. (۶) هغه مونږ پاچاهۍ ته ورسولو او زمونږ څخه یې کاهنان جوړ کړل، ترڅو د هغه د خدای یعنې د هغه د پلار خدمت وکړو. د هغه جلال او قدرت دې تل ترته وي! امین.

۷) گورۍ، هغه په ورېځو کې راځي! هرڅوک به یې په خپلو سترگو وويني او حتی هغه خلک به یې هم وويني چې هغه یې په نېزې وواهه او د نړۍ ټول قومونه به په هغه باندې ویر کوي. هو، همداسې به وشي! امین.

۸) څښتن خدای وايي: «زه الف او یا یم. چې زه هغه څوک یم چې وم، یم او راتلونکی یم، یعنې مطلق قادر خدای.»

یوحنا ته د عیسی مسیح ښکاره کېدل

٩ زه ستاسو ورور یوحنا او د عیسی پیرو یم چې په کړاوونو، د خدای په پاچاهۍ او په صبر او زغم کې ستاسو سره شریک یم. زه د خدای د کلام د موعظې او د عیسی په هکله د شاهدۍ د ورکولو په خاطر د پاتموس په نوم جزیرې ته د سزا دپاره ولېږل شوم. ١٠ دا د خښتن ورځ وه او روح القدس زه تر خپلې اغېزې لاندې راوستلم، بیا ما د شا له خوا د سرنې په شان یو لوړ اواز واورېد ١١ چې ماته یې وویل: «خه چې وینې، هغه په یو کتاب کې ولیکه او هغو اووه کلیساگانو یعنې د افسیس، اسمیرنا، پرگاموم، تیاتیرا، ساردیس، فیلاډلفیا او لایوډیکې کلیساگانو ته یې ولېږه.»

١٢ ما خپل مخ راواړاوه چې ووینم دا څوک دی چې زما سره خبرې کوي. په هغه وخت کې مې د سرو زرو اووه څراغدانونه ولیدل. ١٣ د هغو څراغدانونو په منځ کې د انسان په شان یو څوک ؤ چې یوه اوږده چپنه یې اغوستې وه او د سرو زرو یوه پټۍ یې د سینې څخه تاوه کړې وه. ١٤ د سر ویښتان یې لکه د سپینې وړۍ یا واورې په شان سپین وو او سترگې یې د اور د لمبو په شان وې، ١٥ پښې یې د هغو برنجو په شان چې په داش کې پاک شوي وي، ځلېدلې او اواز یې لکه د تېزو اوبو د غره په شان ؤ. ١٦ هغه په خپل ښي لاس کې اووه ستوري نیولي وو او د خولې نه یې دوه مخې تېره توره راوتلې وه او مخ یې لکه د تېز لمر په شان ځلېده. ١٧ کله چې ما هغه ولیده نو زه لکه د مړي په شان د هغه په پښو کې پرېوتلم، خو هغه خپل ښي لاس په ما کېښود او وېیل: «مه وپېرې، زه اول او اخر یم. ١٨ زه ژوندی یم، زه مړ شوم او اوس تل تر تله ژوندی یم او د مرگ او قبر کیلي گانې زما سره دي. ١٩ نو خه چې دې لیدلي دي هغه ولیکه، هغه خه چې اوس شته او هغه خه چې وروسته به پېښ شي. ٢٠ د هغو اوو ستورو معنی او پټ راز چې تا زما په ښي لاس کې لیدلي دي او د سرو زرو د څراغدانونو معنی دا ده: هغه اووه ستوري د اوو کلیساگانو فرښتې دي او هغه اووه څراغدانونه اووه کلیساگانې دي.»

د افسیس کلیسا ته د عیسی مسیح پیغام

٢ ١ د افسیس د کلیسا فرښتې ته ولیکه:

«دا د هغه چا خبرې دي چې اووه ستوري يې په خپل ښي لاس کې نيولي دي او د سرو زرو د اوو خراغدانونو په منځ کې گرځي.

٢) ستاسو کليسا چې کوم زحمتونه ويستلي دي زه د هغو ټولو نه خبر يم. ما ستاسو زيار، صبر او زغم ليدلی دی. زه پوهېږم چې تاسو بدکاره خلک زغملی نه شئ. تاسو هغه خلک ازمايلي دي چې ځان ته رسولان وايي خو نه دي او پوه شوي يئ چې هغوی دروغجن دي. ٣) زه پوهېږم چې تاسو صبر او زغم لرئ، تاسو زما په خاطر ډېرې ستونزې زغملې دي او ستومانه شوي نه يئ. ٤) خو زه ستاسو نه يوه گيله لرم چې تاسو خپله لومړنۍ مينه له لاسه ورکړې ده. ٥) خو په ياد ولرئ چې تاسو د څومره لوړ مقام نه رالوږدلي يئ، نو توبه وباسئ او هغه کارونه کوئ چې مخکې مو کول. که توبه ونه باسئ، نو زه به درشم او ستاسو خراغدان به د خپل ځای نه لېرې کړم. ٦) خو په تاسو کې يو ښه والی شته چې تاسو د نيکولواويانو د کارونو څخه کرکه کوئ، لکه څنگه چې زه ورڅخه کرکه کوم.

٧) څوک چې غوږونه لري، نو څه چې روح القدس کليساگانو ته وايي هغه ته دې غوږ ونيسي! څوک چې بريالی شي، نو زه به ورته دا حق ورکړم چې د ژوندانه د ونې مېوه چې په جنت فردوس کې ده وخوري.»

د اسميرنا کليسا ته د عيسى مسيح پيغام

٨) د اسميرنا د کليسا فرښتې ته وليکه:

«دا د هغه چا خبرې دي چې اول او اخر دی، چې مړ شو او بيا راژوندی شو. ٩) زه ستاسو د کليسا د کړاوونو او غريبي نه خبر يم، خو په حقيقت کې تاسو شتمن يئ! زه د هغو خلکو د کفر ويلو څخه خبر يم چې ځان ته يهوديان وايي خو نه دي، بلکې هغوی د شيطان د کنيسې څخه دي. ١٠) د کومو کړاوونو سره چې مخامخ کېږئ، د هغو څخه مه وېرېږئ. گورئ، شيطان به ستاسو څخه ځينې زندانونو ته واچوي چې ومو ازمايي او تر لسو ورځو پورې به ځورېږئ، خو تر مرگه پورې وفادار پاتې شئ او زه به تاسو ته د ژوندون تاج درکړم.

۱۱) څوک چې غوږونه لري، نو څه چې روح القدس کليساگانو ته وايي هغه ته دې غوږ ونيسي. څوک چې بريالی شي، نو هغه به د دوهم مرگ عذاب ونه ويني.»

د پرگاموم کليسا ته د عیسی مسیح پیغام

۱۲) د پرگاموم د کليسا فرېنتې ته وليکه:

«دا د هغه چا خبرې دي چې دوه مخې تېره توره لري.

۱۳) زه خبر يم چې تاسو چېرته اوسئ. ستاسو کليسا په هغه ځای کې ده چې د شيطان تخت په کې دی. خو بياهم زما نوم ته وفادار پاتې شوی. تاسو خپل ايمان له لاسه ورنه کړ، حتی په هغه وخت کې چې زما وفادار شاهد انتیپاس ستاسو په ښار يعنې هغه ځای کې چې شيطان په کې اوسېږي، شهيد شو. ۱۴) خو زه ستاسو نه يو څو گيلې لرم: په تاسو کې ځينې خلک شته چې د بلعام د تعليم څخه پيروي کوي. هغه بلعام و چې بالاق ته يې ورزده کړل چې څنگه اسراييليان بې لارې کړي او هغوی وهڅوي چې هغه خواږه وخوري چې بتانو ته وړاندې شوي وو او زنا وکړي. ۱۵) همدارنگه ستاسو په منځ کې داسې خلک شته چې د نیکولويانو د تعليم څخه پيروي کوي. ۱۶) نو توبه وباسئ، که نه نو ډېر زر به درشم او په هغې تورې به د هغوی سره جنگ وکړم چې زما د خولې څخه راوځي.

۱۷) څوک چې غوږونه لري نو څه چې روح القدس کليساگانو ته وايي، هغو ته دې غوږ ونيسي! څوک چې بريالی شي، نو زه به هغه ته هغه د من ډوډی چې په اسمان کې پټه ده، ورکړم او يوه سپينه تېره به ورته ورکړم چې په هغې باندې به يو نوی نوم ليکل شوی وي چې هېڅوک به د هغې په معنی باندې پوه نه شي، خو پرته له هغه چا څخه چې تېره لاسته راوړي.»

د تياتيرا کليسا ته د عیسی مسیح پیغام

۱۸) د تياتيرا د کليسا فرېنتې ته وليکه:

«دا د خدای د زوی خبرې دي چې د هغه سترگې د اور د لمبو په شان او پنبې يې د برنجو په شان ځلېدلې.»

١٩) ستاسو کلیسا چې کوم کارونه کړي دي زه د هغو ټولو نه خبر یم. او ستاسو د مینې، ایماندارۍ، خدمت او ستاسو د صبر او زغم نه خبر یم او پوهېږم چې ستاسو اوسني کارونه د پخوانیو کارونو څخه ډېر ښه شوي دي. ٢٠) خو زه ستاسو نه یوه گیله لرم: تاسو هغې ښځې ته چې لکه ایزابل ده او ځان پیغمبره گڼي، اجازه ورکړې چې په خپل تعلیم سره زما خدمتگاران بې لارې کړي، ترڅو هغوی زنا وکړي او هغه خواږه وخورې چې بتانو ته وړاندې شوي وو. ٢١) ما هغې ته د توبې ویستلو وخت ورکړ، خو هغه نه غواړي چې د زناکارۍ نه لاس واخلي. ٢٢) زه به هغه د مریضۍ په کټ باندې واچوم او هغه کسان چې د هغې سره یې زنا کړې ده، په مصیبت اخته کړم او تر هغې پورې به سخت ځورېږي، ترڅو یې د خپلو کارونو څخه چې د هغې سره یې کړي دي، توبه نه وي ویستلې. ٢٣) زه به د هغې اولادونه ووژنم. په دې کار به ټولې کلیساگانې پوه شي چې زه د انسانانو د فکرونو او زړونو څخه خبر یم او زه به تاسو هر یو ته د خپلو عملونو له مخې بدل درکړم.

٢٤) خو زه تاسو او نورو کسانو ته چې په تیاتیرا کې دي، وایم: تاسو دا تعلیم نه دی قبول کړی او هغه شیان مو نه دي زده کړي چې هغوی ورته د شیطان ژور رازونه وایي. زه به په تاسو باندې نور بار وانه چوم، ٢٥) خو په هر حال ترڅو چې زه راځم تاسو باید په هغه تعلیم باندې چې درکړل شوی دی، ټینګ ودرېږئ. ٢٦) څوک چې بریالی شي او تر اخره پورې زما په حکمونو باندې عمل وکړي، زه به هغه ته واک او اختیار ورکړم چې په ټولو قومونو باندې حکومت وکړي. ٢٧) هغه به ورباندې د اوسپنې په امسا حکومت کوي او د خاورینو لوبو په شان به یې ټوټې ټوټې کړي. ٢٨) لکه څنګه چې ما د خپل پلار له خوا دا واک او اختیار تر لاسه کړی دی، زه به هغه ته د سهار ستوری ورکړم.

٢٩) څوک چې غوږونه لري، نو څه چې روح القدس یې کلیساگانو ته وایي، هغو خبرو ته دې غوږ ونیسي.»

د سارديس كليسا ته د عيسى مسيح پيغام

۳ (۱) د سارديس د كليسا فرښتې ته وليکه:

«دا د هغه چا خبرې دي چې د خداى اووه روحونه او اووه ستوري ورسره دي چې د خداى خدمت كوي.

زه ستاسو د كليسا د ټولو كارونو څخه خبر يم، تاسو تش په نامه ژوندي يئ، خو تاسو مړه يئ. (۲) بېداره شئ او هغه څه چې په تاسو كې پاتې دي او د مړه كېدو په حال كې دي هغه قوي كړئ، ځكه چې ما ستاسو يو كار هم ونه لیده چې د خداى په نظر كې كامل وي. (۳)

تاسو چې كوم څه زده كړي او اورېدلي دي، هغه په ياد ولرئ، عمل پرې وكړئ او توبه وباسئ. كه تاسو بېدار نه شئ، نو زه به لكه د غله په شان ناڅاپه درشم او تاسو به خبر نه شئ چې زه څه وخت راغلم. (۴) خو بياهم ستاسو سره په سارديس كې ځينې خلك شته چې خپل كالي يې په بديو چټل كړي نه دي. هغوى به په سپينو كاليو كې زما سره گرځي، ځكه چې د دې لايق دي. (۵) هرڅوك چې بريالى شي، نو همداسې سپين كالي به ورته واغوستل شي او زه به هېڅكله د هغه نوم د ژوندون د كتاب نه لېرې نه كړم، بلکې زه به د خپل پلار او د هغه د فرښتو په حضور كې اقرار وكړم چې هغه زما دى.

(۶) څوك چې غوږونه لري، نو څه چې روح القدس كليساگانو ته وايي، هغو خبرو ته دې غوږ ونيسي!»

د فيلادلفيا كليسا ته د عيسى مسيح پيغام

(۷) د فيلادلفيا د كليسا فرښتې ته وليکه:

«دا د هغه چا خبرې دي چې هغه سپېڅلى او رښتيني دى او دا هغه څوك دى چې د داود د پاچاهۍ كيلي ورسره ده، هغه چې كومه دروازه خلاصه كړي، نو هېڅوك نه شي كولاى چې هغه بنده كړي او كومه دروازه چې بنده كړي، نو هېڅوك يې نه شي خلاصولى.

(۸) ستاسو كليسا چې كوم كارونه كړي دي زه د هغو ټولو نه خبر يم. گوره، ما ستاسو په مخ

يوه دروازه خلاصه کړې ده چې هېڅوک يې بندولی نه شي. زه پوهېږم چې تاسو کمزوري يئ، خو تاسو زما په کلام باندې عمل کړی دی او زما د نوم نه منکر شوي نه يئ. (۹) گوری، زه به هغه کسان چې د شيطان د کنيسې څخه دي او ځانونه يهوديان بولي، خو هغوی يهوديان نه دي او دروغ وايي، راولم او ستاسو پښو ته به پرېوځي او هغوی به پوه شي چې تاسو راباندې گران يئ. (۱۰) په دې خاطر چې تاسو په صبر او زغم سره زما په کلام باندې عمل کړی دی، نو زه به هم تاسو د ازمنښت د هغه ساعت نه وساتم چې د نړۍ په ټولو خلکو باندې به راځي. (۱۱) زه زر راځم. نو څه چې درسره دي هغه ټينگ وساتئ، ترڅو هېڅوک ونه شي کولای ستاسو تاج واخلي. (۱۲) څوک چې بريالی شي، نو زه به د هغه نه د خپل خدای د کور ستنه جوړه کړم او هغه به هېڅکله د هغه ځای څخه دباندې ونه وځي. زه به په هغه باندې د خپل خدای نوم وليکم او د خپل خدای د بنار يعنې نوي اورشليم نوم چې د اسمان نه د خدای له خوا رابنکته کيږي، وليکم او همدارنگه خپل نوی نوم به په هغه باندې وليکم. (۱۳) څوک چې غوږونه لري، نو څه چې روح القدس کليساگانو ته وايي، هغو خبرو ته دې غوږ ونيسي!»

د لايودیکيې کلیسا ته د عیسی مسیح پیغام

(۱۴) د لايودیکيې د کلیسا فرښتې ته وليکه:

«دا د هغه چا خبرې دي چې امین دی، هغه وفادار او رښتینی شاهد دی او د خدای د پیدایښت پیل دی.

(۱۵) ستاسو کلیسا چې کوم کارونه کړي دي زه د هغو ټولو نه خبر يم. زه پوهېږم چې تاسو نه ساړه يئ او نه تاوده، بلکې نیمگري يئ. کاشکې چې تاسو تاوده يا ساړه وای، (۱۶) خو دا چې تاسو نه تاوده يئ او نه ساړه، بلکې نیمگري يئ. نو زه به تاسو د خپلې خولې نه دباندې وغورځوم. (۱۷) ځکه تاسو وایئ: «مونږ شتمن يو، مونږ هرڅه لرو او هېڅ شي ته اړتیا نه لرو، خو تاسو نه پوهېږئ چې تاسو بدبخته، بېچاره، غريب، ړانده او لوخ يئ. (۱۸) زه تا ته مشوره درکوم چې زما څخه داسې سره زر واخله چې په اور کې پاک شوي دي چې شتمن

شي، سپين کالي راڅخه واخله چې ته يې واغوندي چې د لوڅوالي شرم دې پټ شي او د سترگو ملهم راڅخه واخله چې په لگولو سره يې ستا سترگې بينا شي. (١٩) زه هغه څوک رټم او اصلاح کوم چې په ما گران وي، نو غيرتمند اوسئ او توبه وباسئ. (٢٠) گورئ، زه په دروازه کې ولاړ يم او هغه ټکوم. که څوک زما اواز اوري او دروازه خلاصه کړي، نو زه به ورننوځم. زه به د هغه سره او هغه به زما سره ډوډۍ وخورې. (٢١) څوک چې بريالی شي، نو زه به ورته دا حق ورکړم چې زما سره زما په تخت باندې کښېني، لکه څنگه چې زه بريالی شوم او د خپل پلار سره په تخت باندې کښېناستم.

(٢٢) څوک چې غوږونه لري، نو څه چې روح القدس کليساگانو ته وايي، هغو خبرو ته دې غوږ ونيسي!»

په اسمان کې عبادت

٤ (١) له هغې وروسته ما وکتل او په اسمان کې مې يوه پرانيستې دروازه وليدله. بيا مې يو اواز چې مخکې يې زما سره خبرې کړې وې او د سرنې د اواز په شان ؤ، واورېد چې ويې ويل: «پورته راشه، زه به تاته وښايم چې له دې وروسته به څه پېښېږي.» (٢) سمدلاسه روح القدس زه تر خپلې اغېزې لاندې راوستلم او په اسمان کې مې يو تخت وليده او په هغه تخت باندې يو څوک ناست ؤ. (٣) هغه څوک چې هلته ناست ؤ، د لعل او سرو عقيقو د تپرو په شان ځلېده او د تخت گردچاپېره د بوډۍ ټال ؤ چې د زمردو په شان ځلېده. (٤) د تخت گردچاپېره نور څلورويشت تختونه وو او په هغو باندې څلورويشت مشران ناست وو چې سپين کالي يې اغوستي وو او د سرو زرو تاجونه يې په سر وو. (٥) د هغه تخت څخه برېښنا، غرههار او د تندر اوازونه راتلل. د تخت په مخکې اووه سوځېدونکي خراغونه بلېدل. هغه د خداي اووه روحونه دي چې د خداي خدمت کوي. (٦) همدارنگه د هغه تخت په مخکې يوه بحيره وه چې د بلور د ښېښې په شان ښکاره کېده.

د تخت گردچاپېره او هرې خواته يې څلور اسماني موجودات وو چې مخکې او شاته يې ډېرې سترگې لرلې. (٧) لومړنی اسماني موجود د زمري په شان ؤ، دوهم يې د غويي په شان، درېم يې د انسان په شان څېره لرله او څلورم يې د عقاب په شان ؤ چې د الوتلو په حال کې وي. (٨) دغو

څلورو اسماني موجوداتو هر يو شپږ وزرونه لرل او هرې خواته يې ډېرې سترگې لرلې او شپه او ورځ به يې بې له کوم ځنډه ويل:

سپېڅلی، سپېڅلی، سپېڅلی دی

مطلق قادر څښتن خدای

چې هغه ؤ او هغه دی

او دی راتلونکی هغه

۹ هرکله چې هغه اسماني موجودات هغه چاته چې په تخت باندې ناست دی او تل ترتله به ژوندی وي، جلال او عزت ورکوي او شکرگزارې يې کوي، ۱۰ نو هغه څلورويشت مشران هم هغه ته چې په تخت باندې ناست دی او تل ترتله ژوندی دی په سجده پرېوځي او عبادت يې کوي. هغوی خپل تاجونه د تخت په مخکې بردي او وايي:

۱۱ ای زمونږ څښتنه، ای زمونږه خدایه

ته لایق يې د جلال او د عزت او قدرت

ځکه چې ټول شيان پیدا کړل تا

په ارادې د ستا پیدا شول هغه

او په وجود کې راغلل

طومار او وری

۵ ۱۱ بیا ما د هغه کس په نبي لاس کې چې په تخت باندې ناست ؤ، یو طومار ولیده چې دننه او

دباندي دواړو خواوو باندې يې ليکنه شوې وه او اووه مهرونه ورباندې لگېدلي وو. (۲) ما يوه قوي
فرښته وليدله چې په لوړ اواز يې اعلان کاوه: «څوک د دې لايق دی چې طومار خلاص کړي او
مهرونه يې مات کړي؟» (۳) خو نه په اسمان کې، نه په ځمکه او نه هم د ځمکې لاندې داسې
څوک ؤ چې وکولای شي هغه طومار خلاص کړي او يا يې دننه وگوري. (۴) ما سخت وژړل،
ځکه چې هېڅوک هم د دې لايق نه ؤ چې هغه طومار خلاص کړي او دننه يې وگوري. (۵) خو د
مشرانو څخه يو يې راته وويل: «نور مه ژاړه، ځکه چې د يهودا د قبيلې هغه زمری چې د داود د
نسل څخه دی، بريالی شوی دی چې طومار خلاص کړي او اووه مهرونه يې مات کړي.»

(۶) بيا ما د تخت ترمنځ او څلورو اسماني موجوداتو او مشرانو په منځ کې وليدل چې يو وری
ولاړ دی او داسې معلومېده چې حلال شوی وي. هغه وري اووه ښکرونه او اووه سترگې لرلې چې
هغه د خدای اووه روحونه وو چې ټولې نړۍ ته لېږل شوي دي. (۷) هغه وری راغی او په تخت
باندې د ناست کس د ښي لاس نه يې هغه طومار واخيست. (۸) څنگه چې يې هغه طومار
واخيست، نو هغه څلور اسماني موجودات او څلورويشت مشران د وري په مخکې په سجده شول. د
هر مشر سره يو چنگ او د خوشبويی نه ډک د سرو زرو جامونه وو چې د خدای د خلکو دعاگانې
دي. (۹) هغوی يوه نوې سندرې ويله:

ته لايق يې د دې چې طومار واخلي

او مهرونه يې مات کړي

ځکه چې ته يې حلال شوی

او په خپله وينه دې د خدای دپاره

په بيه واخيستل خلک

د هرې قبيلې، هرې ژبې،

هر قوم او هر ملت څخه

١٠: تا کره جوړه د هغوی څخه

شاهي کورنی او کاهنان د خدای

او پاچاهي به کوي هغوی په ځمکه باندې

١١: یوځل بیا مې وکتل او د زرگونو او میلیونونو فرښتو اوازونه مې واورېدل چې د تخت او اسماني

موجوداتو او مشرانو نه گردچاپېره ولاړې وې. ١٢: هغوی په لوړ اواز سره ویل:

د دې لایق دی حلال شوی وری

چې تر لاسه کړي قدرت، شتمني، حکمت،

زور، عزت او جلال

او ثنا او صفت یې وشي

١٣: بیا ما واورېدل چې هغو ټولو مخلوقاتو چې په اسمان، ځمکه، د ځمکې لاندې او په بحر کې

دي ویل:

هغه چاته چې په تخت باندې دی ناست او وري ته

ثنا او صفت، عزت، جلال او قدرت دې وي تل تر تله ورته!

١٤: او هغو څلورو اسماني موجوداتو وویل: «امین!» او مشران په سجده پر بوتل او د خدای او

وري عبادت یې وکړ.

د اوو مهر و نو ماتول

٦ (١) بيا مې وليدل چې وري د هغو اوو مهر و نو څخه يو مهر مات كړ. له هغې وروسته مې د هغو څلورو اسماني موجوداتو څخه د يو اواز چې د تندر په شان ؤ، واورېد چې ويل يې: «راشه!» (٢) ما وکتل او ومې ليدل چې هلته يو سپين اس ؤ او د هغه کس سره چې ورباندې سپور ؤ يوه لينده وه او هغه ته يو تاج ورکړل شو او هغه ووت چې بری ومومي.

(٣) کله چې وري دوهم مهر مات کړ، نو ما واورېدل چې دوهم ژوندي مخلوق ويل: «راشه!» (٤) يو بل اس راووت چې تک سور رنگ يې درلود او په هغه باندې سپاره کس ته قدرت ورکړل شو چې د ځمکې د منځ نه سوله او ارامي يوسي، ترڅو خلک يو بل سره ووژني. هغه ته يوه غټه توره ورکړل شوه.

(٥) کله چې وري درېم مهر مات کړ، نو ما واورېدل چې درېم اسماني موجود ويل: «راشه!» ما وکتل او يو تور اس مې وليده او په هغه باندې د سپور کس په لاس کې يوه تله وه. (٦) د هغو څلورو اسماني موجوداتو له منځ نه مې يو اواز واورېد چې ويل يې: «د يو مزدور ورځنی مزدوري به يو کيلو غنم او يا درې کيلو اوربشې وي. خو د زيتون ونې او د انگورو تاک ته زيان مه رسوئ.»

(٧) کله چې وري څلورم مهر مات کړ، نو ما واورېدل چې څلورم اسماني موجود ويل: «راشه!» (٨) ما وکتل او ومې ليدل چې هلته يو اس ؤ چې رنگ يې زير ؤ او څوک چې په هغه اس باندې سپور ؤ د هغه نوم مرگ ؤ او قبر ورپسې ډېر نژدې روان ؤ. هغوی ته د ځمکې د څلورمې برخې واک او اختيار ورکړل شوی ؤ چې په توره، قحطی، د طاعون په ناروغی او ځنگلي ځناورو باندې خلک مړه کړي.

(٩) کله چې وري پنځم مهر مات کړ، نو ما د قربانۍ د ځای لاندې د هغو خلکو روحونه وليدل چې د خدای د کلام او په خپلې شهادۍ کې د وفادارۍ په خاطر وژل شوي وو. (١٠) هغوی په لوړ اواز نارې کړې: «ای خبستن تعالی، سپېڅلی او رښتینی خدایه! ترڅو پورې به د نړۍ د خلکو په هکله قضاوت نه کوې او د هغوی څخه به زموږ د وینې بدل نه اخلې؟» (١١) هغوی هر يو ته سپينه

چپنه ورکړل شوه او ورته وويل شول چې تر هغې پورې لږ نور صبر وکړئ، ترڅو ستاسو د ورونو او د خدای د نورو خدمتگارانو شمېر چې ستاسو په شان بايد ووژل شي، پوره شي.

۱۲) بيا ما وکتل او ومې ليدل چې وري شپږم مهر مات کړ او يوه سخته زلزله وشوه او لمر د وير د کاليو په شان تور شو او سپوږمۍ لکه د وينې په شان سره شوه. ۱۳) ستوري د اسمان نه داسې راولوېدل لکه څنگه چې خام انځران د سخت باد له امله د ونې نه په ځمکه رالويږي ۱۴) او اسمان داسې فنا شو لکه څنگه چې طومار سره تاو او راتاو شي او هر غر او هره جزيره له خپله ځايه وخوځېدله. ۱۵) نو بيا د ځمکې پاچاهانو، حاکمانو، قومندانانو، شتمنو، زورواکانو او ټولو خلکو که هغه غلامان وو يا ازاد، خپل ځانونه په غارونو او د غرونو د گټانو په منځ کې پټ کړل. ۱۶) هغوی غرونو او گټانو ته غږ وکړ: «په مونږ راولوېږئ او د هغه کس له نظره چې په تخت باندې ناست دی او د وري له غضب نه مو پټ کړئ. ۱۷) ځکه چې د خدای او د وري د لوی غضب ورغ رارسېدلې ده، څوک کولای شي د هغه په وړاندې ودرېږي؟»

يو لک او څلورڅلوېښت زره اسراييليان

۷ ۱) له دې نه وروسته مې څلور فرښتې وليدلې چې د ځمکې په څلورو کنجونو کې ولاړې وې او د څلور واړو بادونو مخه يې نيولې وه، ترڅو په ځمکه، بحر او يا په کومه ونه باندې ونه لگيږي. ۲) بيا ما بله فرښته وليدله چې د لمرخاته خوا نه راپورته کېدله او د ژوندي خدای مهر ورسره ؤ او په لوړ اواز يې هغو څلورو فرښتو ته نارې ووهلې چې دا اختيار ورته ورکړل شوی ؤ چې ځمکې او بحر ته زيان ورسوي. ۳) هغې فرښتې وويل: «ترڅو پورې چې مونږ د خدای د خدمتگارانو په تنديو باندې مهر نه وي لگولی، تر هغې پورې ځمکې، بحر يا ونو ته زيان ونه رسوي.» ۴) بيا مې واورېده چې د هغو کسانو شمېر چې په تنديو باندې يې مهر لگېدلی ؤ، ۱۴۴۰۰۰ تنه ؤ. هغوی د اسراييلو د ټولو قبيلو څخه وو.

۵) دولس زره د يهودا د قبيلې څخه

دولس زره د روبين د قبيلې څخه

دولس زره د جاد د قبيلې څخه
 ⑥ دولس زره د اشير د قبيلې څخه
 دولس زره د نفتالي د قبيلې څخه
 دولس زره د منسي د قبيلې څخه
 ⑦ دولس زره د شمعون د قبيلې څخه
 دولس زره د لاوي د قبيلې څخه
 دولس زره د ايساکار د قبيلې څخه
 ⑧ دولس زره د زبولون د قبيلې څخه
 دولس زره د يوسف د قبيلې څخه
 دولس زره د بنيامين د قبيلې څخه.

د ټولو قومونو يوه لويه گڼه گوڼه

⑨ له دې وروسته مې وکتل او د خلکو يوه لويه گڼه گوڼه مې وليدله چې هېچا نه شو کولای هغه وشمېري. د ټولو ملتونو، قبيلو، قومونو او ژبو نه خلک د تخت په مخکې او د وري په وړاندې ولاړ وو. هغوی سپينې چينې اغوستې وې او د خرما د ونو څانگې يې په لاس کې وې، ⑩ او په لوړ او از يې نارې وهلې: «زمونږ خلاصون د خدای له خوا دی چې په تخت باندې ناست دی او د وري له خوا دی.» ⑪ ټولې فرښتې د تخت، د مشرانو او څلور اسماني موجوداتو گرد چاپېره ولاړې وې، او بيا د تخت په مخکې پرمخې پرېوتلې او د خدای عبادت يې وکړ ⑫ هغوی ويل:

امين! ثنا او صفت او جلال

حکمت او شکرگزارې

عزت، قدرت او قوت دې وي

تل تر تله زمونږ د خدای، امين!

۱۳) بيا د مشرانو څخه يو تن زما څخه پوښتنه وکړه: «دا خلک چې سپينې چپنې يې اغوستې دي څوک دي او له کوم ځای نه راغلي دي؟» ۱۴) ما ځواب ورکړ: «بناغليه، ته پوهېږي.» بيا هغه راته وويل: «دا هغه کسان دي چې د سخت مصيبت څخه تېر شوي دي. هغوی خپلې چپنې د وري په وينو وينځلې او سپينې کړي دي.

۱۵) له دې امله دي ولاړ هغوی

د خدای د تخت په مخکې

او شپه او ورځ کوي خدمت د هغه کور کې

چې په تخت باندې ناست دی هغه څوک

په خپل شتون کې به پناه ورکړي هغوی ته

او کوي ساتنه به يې

۱۶) نور به هېڅکله نه وږي کيږي هغوی

او هم تږي کيږي به نه

زيان به ونه رسوي دوی ته

نه لمر او نه سوځونکې گرمي

۱۷) ځکه هغه وری چې دی د تخت په منځ کې

هغه به کړي د دوی شپونټوب

او د ژوندون د اوبو چينو ته به بيايي هغوی

او خدای به پاکې ټولې اوبنکې کړي

د هغوی له سترگو څخه»

اووم مهر

۸ (۱) کله چې وري اووم مهر مات کړ، نو د نیم ساعت دپاره په اسمان کې کراره کراري وه. (۲)
بیا ما اووه فرښتې ولیدلې چې د خدای په مخکې ولاړې وې او هغوی ته اووه سرنې ورکړل شول.
۳ (۳) بیا یوه بله فرښته چې د خوشبویی د سوځولو د سرو زرو لوبښی ورسره ؤ، راغله او د قربانۍ د
ځای سره ودرېدله. هغې ته ډېره زیاته خوشبویی ورکړل شوه چې د خدای د خلکو په دعا سره یې د
سرو زرو د قربانۍ په ځای باندې چې د تخت په مخکې وه، وړاندې کړي. (۴) د خوشبویی لوگی د
خدای د خلکو په دعا سره د فرښتې د لاس نه پورته د خدای حضور ته لاړ. (۵) بیا فرښتې هغه د
خوشبویی لوبښی راواخیست او د قربانۍ د ځای د اور نه یې ډک کړ او په ځمکه یې راگوزار کړ. بیا د
تندر غږ، غږمبار، برېښنا او زلزه راغله.

د سرنیو اوازونه

۶ (۶) بیا هغه اووه فرښتې چې اووه سرنې ورسره وو، د سرنیو وهلو ته تیارې شولې. (۷) کله چې
اولنۍ فرښتې خپل سرنی وواهه، نو اور او ږلۍ د وینې سره په ځمکه راوورېدلې او د ځمکې درېمه
برخه او د ونو درېمه برخه یې وسوځوله او ټول شنه واښه وسوځېدل.

۸ (۸) بیا دوهمې فرښتې خپل سرنی وواهه او لکه د یو لوی غره په شان یو شی چې اور ورباندې بل
ؤ، بحر ته وغورځول شو او د بحر درېمه برخه په وینو بدله شوه. (۹) په بحر کې درېمه برخه
ژوندي مخلوقات مړه شول او د کشتۍ گانو درېمه برخه په بحر کې له منځه لاړلې.

۱۰ (۱۰) بیا درېمې فرښتې خپل سرنی وواهه نو د اسمان نه یو غټ ستوری چې د څراغ په شان بلبده،
د سیندونو او چینو په درېمه برخه باندې راولوېد. (۱۱) د هغه ستوري نوم افسنتین دی چې د

تريخ والي معنی لري او د اوبو درېمه برخه ترخې شوې او ډېر خلک د دې ترخو اوبو د خښلو له امله مړه شول.

۱۲) بيا څلورمې فرښتې خپل سرنی وواهه، نو د لمر، سپوږمۍ او ستورو درېمه برخه يې داسې ووهله چې د هغو درېمه برخه تياره شوه او د ورځې د رڼا او د شپې د رڼا درېمه برخه له منځه لاړه.

۱۳) بيا مې کتل او د يو عقاب اواز مې واورېد چې په اسمان کې الوته او په لوړ اواز يې ويل: «بلا، بلا او بلا د ځمکې په اوسېدونکو باندې، ځکه چې اوس به درې نورې فرښتې خپل سرنی ووهي.»

۹ ۱۴) بيا پنځمې فرښتې خپل سرنی وواهه او ما يو ستوری وليد چې د اسمان نه ځمکې ته راولوېد او هغه ستوري ته د ځمکې د تل د لارې کيلي ورکړل شوې وه. ۱۵) هغه په دې کيلي باندې د ځمکې د تل لاره خلاصه کړه او د هغې کنډې نه د يو لوی داش د لوگي په شان لوگی راپورته شو او لمر او هوا د هغه داش د لوگي له امله تياره شوه. ۱۶) بيا د لوگي نه ځمکې ته ملخان راووتل او هغوی ته لکه د لړمانو په شان قدرت ورکړل شو. ۱۷) هغوی ته وويل شول چې واښو، ونو او بوټو ته زيان ونه رسوي، بلکې يوازې هغو خلکو ته زيان ورسوي چې د هغو په تنديو باندې د خدای مېر نه وي لگېدلی. ۱۸) ملخانو ته اجازه ورکړل شوه چې هغه خلکو ته پنځه مياشتې عذاب ورکړي، داسې عذاب چې د لړم د چيچلو په شان وي، خو د هغوی د وژلو اجازه ورته نه وه ورکړل شوې. ۱۹) په هغو ورځو کې به دغه کسان مرگ وغواړي خو مرگ به ورته نه راځي. هغوی به د مرگ په ارمان وي، خو مرگ به ورڅخه تښتي.

۲۰) دا ملخان د هغو اسونو په شان ښکاره کېدل چې جنگ ته تيار وي. د هغوی په سرونو باندې د سرو زرو په شان تاجونه وو او مخونه يې د انسان د مخونو په شان وو. ۲۱) د هغوی وينستان د ښځو د وينستانو په شان وو او غاښونه يې د زمريو د غاښونو په شان وو. ۲۲) هغوی لکه د اوسپنې څخه جوړ شويو زغرو کالي اغوستې وو او د هغوی د وزرونو اواز د اسونو او ډېرو جنگي گاډيو د غرمبار په شان ؤ چې د جنگ ميدان ته ځغلي. ۲۳) د هغوی لکي گانو لکه د لړمانو د لکيو په شان نېشونه لرل چې د دې قدرت يې درلود چې په خپلو لکي گانو سره پنځه مياشتې خلک وځوروي.

۱۱) د هغوی پاچا یوه فرښتنه وه چې د ځمکې د تل د کندې مشره وه چې په عبراني ژبه کې د هغې نوم ابدون او په یوناني ژبه کې آپولون ؤ چې معنی یې تباه کوونکې دی. ۱۲) یوه بلا تېره شوه او دوه نورې شته چې راتلونکې دي.

۱۳) بیا شپږمې فرښتې خپل سرنی وواهه او یو اواز مې واورېد چې د سرو زرو د قربانۍ د ځای د څلورو کونجونو څخه چې د خدای په حضور کې ؤ، راووت. ۱۴) هغه اواز شپږمې فرښتې ته چې سرنی ورسره ؤ، وویل: «د لوی فرات د سیند نه هغه څلور تړل شوې فرښتې ازادې کړه.» ۱۵) نو هغه څلور فرښتې ازادې شوې چې د درېمې برخې انسانانو د وژلو دپاره د دې کال، د دې میاشتې، د دې ورځې او د دې ساعت دپاره تیارې کړای شوې وې. ۱۶) ما د سپرو لښکرو شمېر واورېد چې دوه سوه میلیونه وو. ۱۷) ما په رویا کې اسونه او په هغو باندې سپاره کسان ولیدل. سپرو کسانو د اور په شان سرې، اسماني رنگه او د ګوګړو په شان زیرې زغرې اغوستې وې. د اسونو سرونه یې د زمريو د سرونو په شان وو او د خولې نه یې اور، لوګی او د ګوګړو لمبې راوتلې. ۱۸) د دې درېو بلاګانو یعنی اور، لوګي او ګوګړو په وسیله چې د هغوی د خولې نه راوتل، درېمه برخه انسانان مړه شول. ۱۹) ځکه چې د اسونو قوت د هغوی په خولو او لکۍ ګانو کې ؤ. د هغوی لکۍ ګانې د مارانو په شان وې چې په خپلو سرونو باندې یې خلک ټپي کول.

۲۰) پاتې انسانان چې د دې بلاګانو په وسیله نه وو وژل شوي، د خپلو عملونو نه توبه ونه ویستله او هغوی د پېریانو او بتانو د عبادت څخه لاس وانخیست چې د سرو زرو، سپینو زرو، برنجو، تېرو او لرګیو څخه جوړ شوي وو او نه یې شو کولای وويني، واورې او وګرځي. ۲۱) همدارنگه هغوی د قتل، جادوګرۍ، زناکارۍ او غلا نه توبه ونه ویستله.

فرښتنه او کوچنی طومار

۱۰) بیا ما یوه بله قوي فرښتنه ولیدله چې د اسمان څخه رانښکته کېدله، هغه په ورېځو باندې پوښل شوې وه او په سر باندې یې د بوډۍ ټال ؤ. څېره یې د لمر په شان ځلېدله او پښې یې د اور د پایو په شان وې. ۲) د هغې په لاس کې یو کوچنی طومار ؤ چې پرانیستل شوی ؤ. هغې خپله ښې

پښه په بحر کې او چپه پښه په ځمکه کېښودله. (۳) هغې د زمري د غرمبار په شان په لوړ اواز چيغه ووهله او کله چې هغې چيغې کړې نو اووه تندرونه وغږېدل. (۴) کله چې هغه اووه تندرونه وغږېدل، نو ما غوښتل چې يو څه وليکم، خو د اسمان نه يو اواز راغی چې ويل يې: «څه چې هغو اووه تندرونو ويلي دي هغه پټ وساته او هغه مه ليکه.»

(۵) بيا ما هغه فرښته چې په بحر او وچه ځمکه باندې ولاړه وه وليدله، هغې خپل ښي لاس اسمان ته پورته کړ (۶) او د هغه چا په نوم يې قسم وخور چې تل تر تله ژوندی دی او اسمان، ځمکه، بحر او هر څه چې په هغو کې دي پيدا کړي دي. هغې وويل: «نور به ځنډ رامنځته نه شي!» (۷) خو په هغه وخت کې کله چې اوومه فرښته خپل سرنی ووهي، نو د خدای پټ راز به پوره شي، لکه څنگه چې هغه خپلو خدمتگارانو يعنې پيغمبرانو ته ويلي وو.»

(۸) بيا ما يوځل بيا هغه اواز واورېد چې د اسمان نه يې زما سره خبرې کولې او ويل يې: «لاړ شه او د هماغې فرښتې د لاس نه چې په بحر او وچه باندې ولاړه ده، هغه پرانيستل شوی طومار واخله.» (۹) نو زه هغې فرښتې ته ورغلم او ورته مې وويل: «هغه کوچنی طومار ماته راکړه.» هغې وويل: «واخله او ويې خوره، دا به ستا خپټه ترخه کړي، خو خوله به دې لکه د شاتو په شان خوږه وي.» (۱۰) نو ما هغه کوچنی طومار د فرښتې د لاس نه واخيست او ومې خوړ، هغه زما په خوله کې د شاتو په شان خوږ ولگېده، خو کله چې مې تېر کړ نو زما خپټه يې ترخه کړه. (۱۱) بيا راته وويل شول: «ته بايد يوځل بيا د خدای پيغام ډېرو خلکو، قومونو، ژبو او پاچاهانو ته ورسوي.»

دوه شاهدان

۱۱ (۱) بيا يې ماته د اندازه کولو يو لرگی راکړ او راته ويې ويل: «لاړ شه او د خدای د کور او د قربانۍ د ځای اندازه واخله او عبادت کوونکي وشمېره. (۲) خو د خدای د کور باندېنۍ حوډلۍ مه اندازه کوه. هغه پرېږده، ځکه چې هغه بې ايمانه خلکو ته ورکړل شوې ده او هغوی به دا سپېڅلی ښار تر دوه څلوېښتو مياشتو پورې تر پښو لاندې کړي. (۳) زه به خپلو دوه شاهدانو ته چې د وير کالي يې اغوستي دي، واک او اختيار ورکړم او هغوی به د يو زرو دوه سوه شپېتو ورځو په موده کې

د خدای پیغام خلکو ته رسوي.»

٤) دا دوه شاهدان د زيتون دوه ونې او دوه خراغدانونه دي چې د ځمکې د خاوند په حضور کې ولاړ دي. ٥) که څوک وغواړي هغوی ته زیان ورسوي، نو د هغوی د خولې نه به اور راووځي او خپل دښمنان به وسوځوي. په دې ډول هر څوک چې وغواړي هغوی ته زیان ورسوي، وژل کېږي. ٦) هغوی دا واک او اختیار لري چې اسمان بند کړي ترڅو په هغه وخت کې چې هغوی د خدای پیغام خلکو ته رسوي، باران ونه شي. همدارنگه هغوی دا واک او اختیار لري چې اوبه په وینو بدلې کړي او هر وخت چې وغواړي په ځمکه باندې هر ډول بلا راولي.

٧) کله چې هغوی خپله شاهدي ورکول سرته ورسوي، نو هغه ځناور چې د ځمکې د تل څخه راوځي، هغه به د هغوی سره جنګ وکړي او هغوی ته به ماتې ورکړي او وبه یې وژني. ٨) د هغوی مړي به په هماغه لوی ښار کې چې د هغوی څښتن په کې په صلیب باندې ځړول شوی و، په کوڅو کې پراته وي. دا ښار په روحاني توګه د سدوم او مصر په نوم یادېږي. ٩) تر درې نیمو ورځو پورې به د هر قوم، هرې قبیلې، هرې ژبې او هر ملت خلک د هغوی مړو ته ګوري او هېچا ته به اجازه نه ورکول کېږي چې هغوی ښخ کړي. ١٠) د ځمکې په مخ ټول خلک به هغوی پورې خاندی، خوشحالي به کوي، جشن به نیسي او یو بل ته به سوغاتونه ورکوي، ځکه چې دغو دواړو پیغمبرانو هغوی ډېر په عذاب کړي وو. ١١) خو د درې نیمو ورځو نه وروسته خدای په هغوی کې د ژوندون روح واچاوه او هغوی په خپلو پښو ودرېدل او کومو خلکو چې هغوی ولیدل، ډېر ووېرېدل. ١٢) بیا هغو دوه پیغمبرانو د اسمان نه یو لوړ اواز واورېد چې هغوی ته یې ویل: «دلته پورته راشئ!» او په داسې حال کې چې دښمنانو یې ورته کتل، هغوی په ورېځو کې اسمان ته وختل. ١٣) په هماغه وخت کې یوه سخته زلزه وشوه او د هغه ښار لسمه برخه راوغورځېدله او اووه زره کسان په دې زلزه کې مړه شول او پاتې کسان ډېر ووېرېدل او د اسمانونو خدای ثنا یې ویله. ١٤) دوهمه بلا تېره شوه، خو درېمه بلا به زر راشي.

اووم سرنی

١٥) بیا اوومې فرښتې خپل سرنی وواژه او په اسمان کې لوړ اوازونه واورېدل شول چې ویل یې:

د نړۍ پاچاهي زموږ د خښتن خدای

او د هغه د مسیح شوه

او هغه به تل تر تله پاچاهي کوي.

١٦) بیا هغه څلور ویشتم مشران چې د خدای په حضور کې په خپلو تختونو باندې ناست وو، په

ځمکه باندې پرمخې پرېوتل او د خدای عبادت یې وکړ (١٧) او ویل یې:

ای مطلق قادر خښتنه خدایه!

کوو ستا شکر چې ته یې او وې

ځکه چې تا په لاس کې واخیست خپل لوی قدرت

او تا شروع کړه پاچاهي

١٨) شول په قهر ولسونه او قومونه

ځکه وخت رارسېدلی ستا د قهر

رارسېدلی هغه وخت چې قضاوت وشي د مړو په هکله

او رارسېدلی هغه وخت چې اجر ورکړل شي

ستا خدمتگارانو یعنی پیغمبرانو،

سپېڅلو او هغو خلکو ته چې وپریږي ستا د نوم نه

که هغه لوی وي یا کوچني

رارسېدلی دی اوس وخت د تباھی د هغو خلکو

تباہ کوله یې چې ځمکه

۱۹) بیا په اسمان کې د خدای کور پرانیستل شو او د هغه په کور کې د هغه د لوظ صندوق ولیدل شو. برېښنا وځلېدله، د تندر غږ شو، غږمبار شو، زلزله وشوه او سخته ږلی وورېدله.

ښځه او ښامار

۱۲) ۱) نو بیا په اسمان کې یوه لویه نښه ښکاره شوه. هلته یوه ښځه وه چې لمر یې لکه د کالیو په شان اغوستی ؤ، سپوږمۍ یې تر پښو لاندې وه او په سر باندې یې د دولسو ستورو تاج ؤ. ۲) هغه امیدواره وه او د لنگون د درد له امله یې چیغې وهلې او په تکلیف وه. ۳) بیا په اسمان کې یوه بله نښه ښکاره شوه. هلته یو لوی سور ښامار ؤ چې اووه سرونه او لس ښکرونه یې لرل او په هر سر باندې یې تاج ؤ. ۴) هغه په خپلې لکۍ باندې د اسمان درېمه برخه ستوري راکش کړل او په ځمکه یې راوغورځول. ښامار د هغې ښځې په مخکې چې د ماشوم د زېږولو په حال کې وه ودرېده، د دې دپاره چې کله د هغې ماشوم پیدا شي، هغه یې ژوندی تېر کړي. ۵) بیا د هغې زوی پیدا شو چې په ټولو قومونو به د اوسپنې په امسا باندې حکومت کوي. خو د هغې ماشوم پورته د خدای او د هغه تخت ته یووړل شو. ۶) هغه ښځه دښتې ته، یعنې هغه ځای ته وتښتېدله چې خدای ورته تیار کړی ؤ، ترڅو هلته د یو زر او دوه سوه شپېته ورځو دپاره د هغې پالنه وشي.

۷) بیا په اسمان کې جنگ وشو. میکاییل او د هغه فرښتو د ښامار سره او ښامار او د هغه فرښتو د دوی سره جنگ وکړ. ۸) خو ښامار ماتې وخوړه او نور د هغه او د هغه د فرښتو دپاره په اسمان کې ځای نه ؤ. ۹) نو هغه لوی ښامار لاندې وغورځول شو، هغه زوړ او پخوانی مار چې د شیطان یا ابلیس په نوم یادېږي او ټوله نړۍ یې غولوله، د خپلو فرښتو سره لاندې ځمکې ته وغورځول شو. ۱۰) بیا مې په اسمان کې یو لوړ اواز واورېد چې ویل یې:

اوس دی وخت رارسېدلی زمونږ د خدای د خلاصون

او د قدرت، پاچاهي

او د هغه ټاکل شوي مسيح د واک او اختيار

ځکه څوک چې مدعي ؤ زمونږ د خویندو ورونو

او شپه او ورځ يې لگول په هغوی باندې توروته

د خدای حضور کې

غورځول شوی دی د اسمان نه لاندې ځمکې ته دا

او بريالي شول زمونږ خویندې ورونه ۱۱

په وسيله د وري د وينې

او په هغه باندې د شاهدی د پيغام

ځکه تيار وو هغوی دې ته

چې خپل ژوند له لاسه ورکړي

او حتی مړه شي

وکړئ خوشحالي ای اسمانونو او چې په کې اوسئ تاسو ۱۲

خو ای ځمکې او بحره! افسوس دې وي ستاسو په حال باندې

ځکه درغی شيطان تاسو ته بنکته

او ښه پوهیږي په دې چې زیات وخت ورسره نشته

نو ډېر په قهر دی هغه

۱۳ کله چې بنامار پوه شو چې ځمکې ته راغورځول شوی دی، نو د هغې بنځې پسې شو چې زوی یې زېږولی و. ۱۴ خو بنځې ته د عقاب دوه لوی وزرونه ورکړل شول، ترڅو وکولای شي هغه ځای ته والوزي چې په دښته کې ورته تیار شوی و. هلته به تر درې نیمو کالو پورې د هغې پالنه وشي او د هغه بنامار د حملې نه به خوندي وساتل شي. ۱۵ بیا بنامار د خپلې خولې نه د اوبو سپلاب جاري کړ، ترڅو هغه بنځه لاندې کړي او هغه یوسي. ۱۶ خو ځمکې د هغې بنځې سره مرسته وکړه، خوله یې خلاصه کړه او د اوبو هغه سپلاب یې چې بنامار د خپلې خولې نه جاري کړی و، تېر کړ. ۱۷ نو بنامار په هغې بنځې باندې ډېر په قهر شو او لاړ چې د هغې د پاتې اولادې سره چې د خدای په حکمونو باندې عمل کوي او د عیسی په هکله شاهدي ورکوي، وجنگېږي. ۱۸ بنامار د بحر په غاړه ودرېده.

دوه ځناور

۱۳ بیا ما ولیدل چې یو ځناور د بحر نه راووت چې لس ښکرونه او اووه سرونه یې لرل. د هغه په هر ښکر باندې یو تاج و او په هر سر باندې یې کفري نومونه لیکل شوي وو. ۱۴ هغه ځناور چې ما ولید د پړانگ په شان و او پښې یې د اېرې او خوله یې د زمري په شان وه. بنامار هغه ته خپل قدرت، تخت او ډېر واک او اختیار ورکړ. ۱۵ ما ولیدل چې د هغه ځناور یو سر د مرگ گوزار خوړلی و، خو د هغه زخم جوړ شوی و. ټوله نړۍ حیرانه وه او د هغه ځناور پسې روانه شوه. ۱۶ خلکو هغه بنامار ته عبادت وکړ، ځکه چې هغه خپل واک او اختیار هغه ځناور ته ورکړی و. هغوی هغه ځناور ته هم عبادت وکړ او ویل یې: «څوک د دې ځناور په شان زورور دی؟ څوک کولای شي چې د هغه سره جنگ وکړي؟»

۱۵ هغه ځناور ته اجازه ورکړل شوه چې کبرجنې خبرې وکړي او کفر ووايي او هغه ته واک او اختیار ورکړل شو چې تر دوه څلوېښتو میاشتو پورې حکومت وکړي. ۱۶ هغه خپله خوله خلاصه کړه چې د خدای په خلاف کفر ووايي. هغه د خدای نوم، د هغه استوگنځي او هغو کسانو ته چې په

اسمان کې اوسپري، کفر وويل. (۷) هغه ته اجازه ورکړل شوه چې د خدای د خلکو سره وجنگيږي او په هغوی باندې بريالی شي او په ټولو قبيلو، قومونو، ژبو او ملتونو باندې حکومت وکړي. (۸) ټول خلک چې د ځمکې په منځ ژوند کوي د هغه عبادت به کوي، بې له هغو کسانو څخه چې نومونه يې د پيدايښت نه مخکې د هغه حلال شوي وري د ژوندون په کتاب کې ليکل شوي دي. (۹) څوک چې غوږونه لري هغه دې واوري:

(۱۰) هغه څوک چې اسير کيږي

هغه به اسير شي

چې په توره وژل کيږي هغه څوک

هغه به ووژل شي توره باندې

دا په دې معنی ده چې د خدای سپېڅلي خلک بايد په صبر او زغم سره وفادار پاتې شي.

(۱۱) بيا ما يو بل ځناور وليده چې د ځمکې نه راووت. هغه د وري په شان دوه ښکرونه لرل او د ښامار په شان يې خبرې کولې. (۱۲) هغه د لومړني ځناور په شتون کې د هغه د ټول واک او اختيار څخه کار اخيسته او ټوله ځمکه او د هغې اوسېدونکي يې دې ته مجبورول چې د هغه اولني حيوان عبادت وکړي چې وژونکی زخم يې جوړ شوی ؤ. (۱۳) هغه لويې معجزې ښودلې، تر دې پورې چې د خلکو په مخکې يې د اسمان نه په ځمکه باندې اور ووراوه. (۱۴) هغه په هغو معجزو سره چې اجازه ورکړل شوې وه چې د اولني ځناور په حضور کې يې وښايي، د ځمکې اوسېدونکي غولول. هغوی ته يې ويل چې د هغه اولني ځناور مجسمه جوړه کړي چې په توره باندې زخمي شوی ؤ او تر اوسه لا ژوندي دی. (۱۵) هغه ته اجازه ورکړل شوه چې د اولني ځناور په مجسمه کې ساه واچوي چې خبرې وکړي او وکولای شي هغه خلک ووژني چې د هغې مجسمې عبادت نه کوي. (۱۶) هغه ټول خلک د کوچنيو نه نيولې تر لويانو، شتمنو نه تر غريبو، ازادو نه تر غلامانو پورې مجبورول چې په خپل ښي لاس يا تندي باندې يوه نښه ولگوي. (۱۷) هېچا نه شو کولای چې څه شی واخلي او يا يې خرڅ کړي، ترڅو پورې چې هغه نښه يا د هغه ځناور د نوم شمېره پرې

نه وي لگېدلې چې د هغه د نوم څرگندونه کوي. (۱۸) د دې دپاره پوهه او حکمت په کار دی. نو څوک چې پوه وي باید د هغه ځناور د شمېرې په معنی پوه شي، ځکه چې دا د انسان شمېره ده. هغه شمېره ده ۶۶۶.

وری او د هغه پیروان

۱۴ (۱) بیا ما وکتل او ومې لیدل چې د صهیون په غره باندې وری ولاړ ؤ او یو لک او څلورڅلوېښت زره کسان ورسره وو چې په تندیو باندې یې د هغه نوم او د هغه د پلار نوم لیکل شوی ؤ. (۲) ما د اسمان نه یو اواز واورېد چې د تېزو اوبو د غره‌هار او د تندر د لوړ اواز په شان ؤ. کوم اواز چې ما واورېد هغه داسې ؤ لکه چنگ غبروونکي چې خپل چنگونه غبروي. (۳) هغوی د تخت او د څلورو اسماني موجوداتو او مشرانو په مخکې یوه نوې سندره وویله. هېچا دا سندره زده کولای نه شوه، بې له هغو یو لک او څلورڅلوېښت زره کسانو څخه چې د ټولې نړۍ څخه بېرته په بیه اخیستل شوي وو. (۴) دا هغه کسان دي چې ځانونه یې د جنسي اړیکو نه لېرې ساتلي دي. هر چېرته چې وری ځي، نو هغوی ورپسې روان وي. هغوی د خدای او وری دپاره د انسانانو له منځ نه د اولني حاصل په توګه په بیه اخیستل شوي دي. (۵) هغوی هېڅ دروغ نه وايي او بې عیبه دي.

د درېو فرښتو پیغامونه

(۶) بیا ما بله فرښته ولیدله چې په اسمان کې الوتله، هغې د ځمکې په مخ اوسېدونکو، هر ملت، هرې قبیلې، هرې ژبې او هر قوم ته تلپاتې زېږی ورکاوه. (۷) هغې په لوړ اواز نارې وهلې: «د خدای څخه ووپرېږئ او هغه ته جلال ورکړئ، ځکه چې هغه وخت رارسېدلی دی چې هغه به قضاوت کوي. د هغه عبادت وکړئ چې اسمان، ځمکه، بحر او د اوبو چینې یې پیدا کړي دي.»

(۸) د هغې نه وروسته دوهمه فرښته راغله او نارې یې ووهلې: «راولوبد، هغه لوی بابل راولوبد، ځکه چې ټول قومونه د هغې د زناکارۍ د شهوت د نشې تر اغیزې لاندې وو.»

(۹) بیا د هغوی پسې درېمه فرښته راغله او په لوړ اواز یې نارې ووهلې: «څوک چې هغه ځناور

او د هغه مجسمې ته عبادت کوي او مني چې د هغه نښه په خپل تندي يا لاس باندې ولري، (۱۰) هغه به د خدای د قهر او غضب شراب وڅښي، هغه ټينگ شراب چې هغه د خپل قهر په پياله کې اچولي دي. هغوی به د سپېڅلو فرښتو او وري په حضور کې په اور او د ګوګړو په لمبو کې عذاب وويني. (۱۱) د هغوی د عذاب لوگی به د تل دپاره راپورته کيږي او هر هغه څوک چې هغه ځناور او د هغه مجسمې ته عبادت کوي او يا د هغه د نوم نښه ورباندې لگېدلې وي، نو هغوی به نه د شپې او نه د ورځې آرام ولري.»

(۱۲) دا په دې معنی ده چې د خدای د خلکو دپاره صبر او زغم په کار دی چې د هغه حکمونه ومني او عیسی ته وفادار پاتې شي.

(۱۳) بیا ما د اسمان نه یو اواز واورېد چې ویل یې: «دا ولیکه، بختور دي هغه خلک چې له همدا اوس نه په څښتن باندې په ایمان کې مړه کيږي!» روح القدس وايي: «هو، هغوی به د خپلو زحمتونو نه په آرام وي، ځکه چې د هغوی نېک عملونه به ورسره وي.»

د ځمکې د حاصل لو کول

(۱۴) بیا ما وکتل او ومې لیدل چې یوه سپینه ورېځ رابنکاره شوه او په هغې باندې یو څوک ناست ؤ چې د انسان په شان ؤ. د هغه په سر باندې د سرو زرو تاج ؤ او په لاس کې یې تېره لور ؤ. (۱۵) بیا یوه بله فرښته د خدای د کور نه راووتله او هغه کس ته یې چې په ورېځې باندې ناست ؤ، په لوړ اواز غږ وکړ: «خپل لور دې راواخله او ورپه، ځکه چې د لو وخت رارسېدلی دی او د ځمکې فصل پوخ او تیار دی.» (۱۶) نو هغه کس چې په ورېځې باندې ناست ؤ خپل لور یې ځمکې ته واچاوه او فصل ورپیل شو. (۱۷) بیا یوه بله فرښته د خدای له کور نه چې په اسمان کې ؤ، راووتله او د هغې په لاس کې هم یو تېره لور ؤ. (۱۸) بیا یوه بله فرښته د قربانۍ د ځای نه راووتله، هغه د قربانۍ د ځای د اور مسوولیت درلود او هغې فرښتې ته یې چې تېره لور ورسره ؤ، په لوړ اواز نارې کړې او ویې ویل: «د خپل لور نه کار واخه او د نړۍ د تاکنونو نه د انګورو وږي راټول کړه، ځکه چې انګور یې پاخه دي.» (۱۹) نو هغې فرښتې خپل لور ورواچاوه او د دې نړۍ د تاکنونو انګور یې راټول کړل او هغه یې د خدای د قهر او غضب د شربت ویستلو په لوی ځم کې واچول. (۲۰) انګور یې د اورشلیم

د بنار نه دباندې د شربت ويستلو په خم کې تر پنبو لاندې وزبېنبل او د خم نه د وینو سېلاب جاري شو او دا وینې لکه د اس د قیضو په اندازه لوړې وې او د درې سوه کیلومترو په اندازه لېرې لاړلې.

فرېنتې او وروستنی بلاگانې

۱۵ ﴿١﴾ بیا ما په اسمان کې یوه بله لویه او حیرانوونکې نښه ولیدله. هلته اووه فرېنتې وې چې اووه بلاگانې ورسره وې. دا وروستنی بلاگانې وې، ځکه چې په دې سره د خدای قهر او غضب پای ته رسېږي.

﴿٢﴾ ما د نښینې په شان بحر ولید چې اور ورسره یوځای ؤ. هلته مې هغه خلک ولیدل چې په ځناور او د هغه په مجسمې او د هغه د نوم په شمېرې باندې بریالي شوي وو. هغوی د نښینې د بحر تر څنګ ولاړ وو او په لاسونو کې یې هغه چنګونه وو چې خدای ورته ورکړي وو. ﴿٣﴾ هغوی د خدای د خدمتګار موسی سندرې او د وري سندرې وبله:

ای څښتنه، ای مطلق قادره خدایه!

څومره لوی او عجیبه دي ستا کارونه

عادلانه دي او رښتینې د ستا لارې

ای د قومونو پاچا!

﴿٤﴾ څوک دی چې ونه وپېرې ستا نه، ای څښتنه

او ستا د نوم ثنا او صفت ونه کړي؟

ځکه یوازې ته یې چې سپېڅلی یې

رابه شي ټول قومونه او ستا عبادت به وکړي

ځکه لیدلي ټولو ستا عادلانه کارونه

٥ له دې نه وروسته مې ولیدل چې د خدای کور یعنی سپېڅلې خېمه په اسمان کې پرانیستل شوه،
٦ او د هغې نه اووه فرښتې د اوو بلاگانو سره راووتلې چې پاک او ځلېدونکي د کتان کالي یې
اغوستي وو او د سرو زرو پټۍ یې د خپلو سینو نه تاوې کړې وې. ٧ بیا د هغو څلورو اسماني
موجوداتو څخه یو یې هغو اوو فرښتو ته د سرو زرو اووه جامونه ورکړل چې هغه د خدای د قهر او
غضب څخه ډک وو، یعنی هغه خدای چې تل تر تله به ژوندی وي. ٨ بیا د خدای کور د خدای د
جلال او قدرت د لوگي څخه ډک شو او تر هغې پورې هېڅوک ورننوتلی نه شو، ترڅو چې د هغو
اوو فرښتو اووه بلاگانې پای ته نه وې رسېدلې.

د خدای د قهر جامونه

١٦ بیا ما د خدای د کور نه یو لوړ اواز واورېد چې هغو اوو فرښتو ته یې ویل: «لاړې شی
او د خدای د قهر او غضب اووه جامونه په ځمکه باندې توی کړی.»

٢ نو اوله فرښته لاره او خپل جام یې په ځمکه باندې توی کړ او د هغو خلکو په بدنونو باندې
چې د ځناور نښې یې درلودلې او د هغه مجسمې ته یې عبادت کاوه، خطرناکه او دردناکه زخمونه
رانیساره شول.

٣ دوهمې فرښتې خپل جام په بحر کې توی کړ او د بحر اوبه د مړي د وینې په شان شوې او د
بحر ټول ژوندي موجودات مړه شول.

٤ درېمې فرښتې خپل جام په سیندونو او په چینو کې توی کړ او د هغو اوبه په وینو باندې بدلې
شوې. ٥ بیا ما واورېدل چې هغې فرښتې چې په اوبو باندې یې واک او اختیار درلود، وویل:

ای سپېڅلی خدایه! چې ته یې او وې

ته یې عادل

خُکَه تا کړي دا قضاوتونه

⑥ خُکَه تويې کړې هغوی وینې

ستا د سپېڅلو خلکو او پیغمبرانو

خښلو دپاره دې هغوی ته ورکړې وینې

خُکَه لایق وو هغوی د دې

⑦ ما د قربانی د خای نه یو اواز واورېد چې ویل یې:

ای خښتنه، مطلق قادره خدایه

عادلانه او رښتیني دي ستا قضاوتونه

⑧ څلورمې فرښتې خپل جام په لمر باندې توی کړ او لمر ته اجازه ورکړل شوه چې په خپل اور

باندې خلک وسوځوي. ⑨ هغوی د هغې سختې گرمۍ له امله وسوځېدل او د خدای نوم ته یې

چې په دې بلاگانو باندې یې واک او اختیار درلود، کفر وویل. هغوی د خپلو گناهونو څخه توبه ونه

ويستله او د خدای ثنا یې ونه وپلته.

⑩ پنځمې فرښتې خپل جام د هغه ځناور په تخت باندې توی کړ او د هغه پاچاهي په تیاره کې

ډوبه شوه. خلکو د درد له امله خپل غاښونه چیچل ⑪ او د اسمان خدای ته به یې د خپلو دردونو

او زخمونو له امله کفر وویل، خو د خپلو بدو کارونو څخه یې توبه نه ويستله.

⑫ شپږمې فرښتې خپل جام د فرات په لوی سیند کې توی کړ او د سیند اوبه وچې شوې، ترڅو د

ختیځ د پاچاهانو د راتللو دپاره لاره تیاره شي. ⑬ بیا ما ولیدل چې د ښامار د خولې نه، د هغه

ځناور د خولې نه او د هغه جعلی پیغمبر د خولې نه د چونگښو په شان درې پېریان راوتل. ⑭ دا

شیطاني روحونه دي چې معجزې ښايي. هغوی د ټولې نړۍ پاچاهانو ته ورځي چې هغوی سره

راتول کړي چې د لوی قضاوت په ورځ د مطلق قادر خدای په وړاندې وجنگیږي.

١٥ خښتن وايي: «گورئ، زه به لکه د غله په شان درشم. بختور دی هغه څوک چې بېداره وي، خپل کالي يې اغوستي وي، ترڅو هغه د خلکو په مخکې لوڅ ونه ګرځي او ونه شرمیږي!» (١٦) نو هغو پېريانو پاچاهان په هغه ځای کې سره راتول کړل چې په عبراني کې ورته «ارمگدون» وايي.

١٧ بیا اوومې فرښتې خپل جام په هوا کې توی کړ او د خدای په کور کې د تخت نه یو لوړ اواز راغی چې ویل یې: «هرڅه پای ته ورسېدل!» (١٨) وروسته بیا برېښنا وپړکېدله او د تندرغې او غرمبار شو او یوه داسې سخته زلزله وشوه چې د انسان د پیدایښت راهیسې کله نه وه شوې. (١٩) هغه لوی ښار درې ټوټې شو او د نړۍ ټول ښارونه وران شول. خدای ته لوی بابل ور په یاد شو او هغه یې مجبور کړ چې هغه پیاله وڅښي چې د هغه د ډېر قهر او غضب د شرابو نه ډکه وه. (٢٠) ټولې جزیرې له نظره پناه او ورکې شوې او غرونه له منځه لاړل. (٢١) د اسمان نه د انسانانو په سرونو باندې ډېره غټه برلۍ چې پنځه څلوېښت کیلوګرامه وزن یې درلود، راوورېدله او خلکو د دې برلۍ له امله خدای ته کفر ویل، ځکه چې دا ډېر سخت افت ؤ.

مشهوره بدلمنه ښځه او ځناور

١٧ بیا د هغو اوو فرښتو څخه چې جامونه یې په لاس کې وو، یوه یې ماته راغله او راته وپې ویل: «راشه، چې زه درته هغه مشهوره بدلمنه ښځه چې ډېرو سیندونو ته نژدې ناسته ده او سزا به ورته ورکول کیږي، دروښایم.» (٢) د ځمکې پاچاهانو د هغې سره زنا کړې ده او د نړۍ خلک د هغې د زناکارۍ د شرابو په څښلو نشه شوي دي.» (٣) روح القدس زه تر خپلې اغېزې لاندې راوستلم او هغې فرښتې زه دښتې ته بوتلم. هلته ما یوه ښځه ولیدله چې په یو ځناور باندې چې سور رنگ یې ؤ، سپره وه. هغه ځناور اووه سرونه او لس ښکرونه لرل او په ټول بدن باندې یې کفري نومونه لیکل شوي وو. (٤) هغې ښځې بانجاني او سره کالي اغوستي وو او په سرو زرو، زبوراتو او مرغلو باندې سینګار شوي وه. د هغې په لاس کې د سرو زرو پیاله وه چې د کرکې وړ کارونو او د هغې د زناکارۍ د ناپاکی څخه ډکه وه. (٥) د هغې په تندي باندې د پټ راز نه ډک یو نوم لیکل

شوی و: «لوی بابل، د ټولو بدلمنو او د ځمکې په مخ د ټولو د کرکې وړ کارونو مور.» (۶) ما ولیدل چې هغه بڼځه د خدای د خلکو په وینه او د عیسی د شهیدانو په وینه نشه وه. کله چې ما هغه ولیدله نو ډېر حیران شوم.

(۷) خو هغې فرښتې راته وویل: «ته ولې دومره حیران شوي؟ زه به تاته د هغې بڼځې او د هغه ځناور چې اووه سروونه او لس بڼکرونه لري او هغه بڼځه ورباندې سپره ده، پټ راز بڼکاره کړم. (۸) هغه ځناور چې تا ولیده، یو وخت و څو اوس نشته او هغه به د ځمکې د تل څخه راپورته شي او هلاک به شي. هغه خلک چې د ځمکې په مخ ژوند کوي او نومونه یې د نړۍ د پیدایښت نه مخکې د ژوندون په کتاب کې نه وي لیکل شوي، نو هغوی به د دې ځناور په لیدلو سره حیران شي، ځکه چې هغه یو وخت و او اوس نشته، خو بیا هم هغه به بیا رابڼکاره شي.

(۹) په دې شیانو باندې د پوهېدلو دپاره حکمت په کار دی. دا اووه سروونه د هغو اوو غونډیو استازیتوب کوي چې هغه بڼځه ورباندې کښېني. هغوی هم د اوو پاچاهانو په معنی دي، (۱۰) چې پنځه یې د پاچاهۍ څخه لهرې شوي دي او یو یې اوس هم پاچاهي کوي او اووم یې لا تر اوسه نه دی راغلی او کله چې راشي، نو هغه باید د لږ وخت دپاره وي. (۱۱) هغه ځناور چې یو وخت ژوندی و څو اوس ژوندی نه دی، هغه اتم پاچا دی او د هغو اوو تنو څخه دی او هغه به هلاک شي. (۱۲) هغه لس بڼکرونه چې تا ولیدل، دا هغه لس پاچاهان دي چې تر اوسه لا پاچاهۍ ته نه دي رسېدلي، خو هغوی ته به د ځناور سره په پاچاهۍ کې د یو ساعت دپاره اختیار ورکړل شي. (۱۳) ځکه چې د هغوی ټولو مقصد یو دی، چې خپل قدرت او اختیار به هغه ځناور ته ورکوي. (۱۴) هغوی به د وري سره جنگ وکړي، خو وری به په هغوی باندې بریالی شي، ځکه چې هغه د خښتنانو خښتن او د پاچاهانو پاچا دی او کوم کسان چې په دې بریالیتوب کې ورسره دي، د هغه بلل شوي، غوره شوي، او وفادار پیروان دي.»

(۱۵) بیا هغې فرښتې ماته وویل: «تا چې کومې اوبه ولیدلې چې هغه بدلمنه بڼځه ورباندې ناسته وه، هغه قومونه، ولسونه، نژادونه او ژبې دي. (۱۶) هغه لس بڼکرونه چې تا ولیدل او هغه ځناور به د هغې بدلمنې څخه کرکه وکړي. هغوی به د هغې نه هرڅه واخلي او هغه به لوڅه پرېږدي. هغوی به د هغې د بدن غوښه وخوري او هغه به په اور کې وسوځوي. (۱۷) ځکه چې خدای د هغوی په زړونو

کې دا غوښتنه او اراده پیدا کړې وه چې په یو زړه د خدای د مقصد د پوره کولو دپاره هغه ځناور ته د خپلې پاچاهۍ واک او اختیار ورکړي، ترڅو هغه څه چې خدای په خپل کلام کې ویلي دي هغه رښتیا شي. (۱۸) هغه ښځه چې تاسو ولیدله، دا هماغه لوی ښار دی چې د نړۍ په پاچاهانو حکومت کوي.»

د بابل راغورځېدل

۱۸ له دې نه وروسته ما یوه بله فرښتنه ولیدله چې د اسمان څخه رښکته کېدله. هغې ډېر واک او اختیار درلود او ځمکه د هغې د شان او شوکت نه رڼا شوه. (۲) هغې په لوړ اواز سره نارې ووهلې:

راولوېد، لوی بابل راولوېد!

هغه شو د شیطانانو کور

پناه ځای شو د پېریانو

د هر ډول ناپاکو مرغانو پناه ځای شو

او د ناپاکو او چټلو ځناورو پناه ځای شو

(۳) ځکه چې څښلې دي ټولو قومونو

د هغې د زناکارۍ او شهوت شراب

پاچاهانو د دنیا کړې هغې سره زنا

او شتمن شوي د نړۍ سوداگران

په سبب د هغې د زياتې عياشې

٤) بيا ما د اسمان نه يو بل اواز واورېد چې ويل يې:

ای زما خلکو تاسو راووخئ د بابل د ښار څخه

هسې نه چې شئ شریک د هغه په گناهونو کې

او راشي بلاگاني يې په تاسو باندې

٥) ځکه د هغې د گناهونو څخه

دي جوړې شوې داسې لوړې ډېرې

چې تر اسمانه رسي

او خدای ته په یاد دي د هغې بد عملونه

٦) داسې چلند وکړئ هغې سره

لکه چې څنگه هغې کړی دی د نورو سره

کوم څه چې کړي دي هغې

ورسره ويې کړئ دوه چنده تاسو

کوم شراب چې تيار کړي دي هغې تاسو ته

د دوه چنده قوي شرابو

ورته ډکه کړئ پياله د هغې

٧ خومره لويي چې وركوله خپل ځان ته هغې

او عياشي يې كوله

هغومره وركړئ ورته غم او عذاب

ځكه چې خپل زړه كې هغه وايي:

«زه يم ناسته په تخت د ملكې په شان

زه كوندې نه يم او وبه نه وينمه هېڅكله غم»

٨ له دې امله په هغې باندې به راشي

په يوه ورځ مصيبتونه داسې

لكه مرگ، غم او قحطي

او هغه به وسوځول شي په اور كې

ځكه څښتن خدای چې قضاوت كړي د هغې په هكله

هغه دی د قدرت خاوند

٩ د ځمكې هغو پاچاهانو چې د هغې سره زنا كړې ده او د هغې سره يې د عياشۍ نه خوند
اخيستی دی، كله چې د هغې د سوځېدلو لوگي وويني، نو د هغې په حال به وژاړي او وير به وكړي.

١٠ هغوی به لېرې ولاړ وي او د هغې عذاب نه چې هغه به يې تېروي، ووپرېږي او وبه وايي:

افسوس، افسوس، ای د بابل لوی ښاره!

ای قدرتمند ښاره!

په يو ساعت کې سزا درکړل شوه

۱۱) د نړۍ سوداگران به هم په بابل باندې ژړا او وير کوي، ځکه چې نور به هېڅوک هم د هغوی نه سودا نه اخلي. ۱۲) هېڅوک به د هغوی سره زر، سپين زر، قيمتي تيرې، مرغلرې، بڼه کتان، بانجاني توتې، ورېښم، سرې توتې، ډول ډول خوشبويه لرگي، د فيل د غاښونو، قيمتي لرگو، برنجو، اوسپنو او مرمرو نه جوړ شوي شيان ۱۳) او ورسره دالچيني، مسالې، عطر، د مر کنډ، قيمتي خوشبويي، شراب، د زيتونو تېل، اوږه، غنم، غويان او پسونه وانخلي او په اسونو، گاډۍ او په غلامانو او جنگي اسيرانو باندې يې سوداگري وکړه. ۱۴) سوداگران به هغې ته ووايي:

«هغه شيان چې تا يې ارمان کاوه چې خپل يې کړې،

هغه دې ورکړل له لاسه،

تا ورکړې ده له لاسه خپله ښکلا او شان او شوکت

او نور به هېڅکله په لاس درنه شي.»

۱۵) هغه سوداگران به چې د هغې د شيانو د خرڅولو نه شتمن شوي وو، لېرې ولاړ وي او د هغې د عذاب نه چې هغه يې تېروي، ووېرېږي او وير او ژړا به کوي ۱۶) او وايي به:

افسوس، افسوس په دې لوی ښار

چې به يې اغوستي وو بڼه کتان،

بانجاني او سره کالي

او ښايسته شوی ؤ په سرو زرو، قيمتي تېرو

او مرغلرو باندې

١٧ ځکه چې هغې په یو ساعت کې هغه ټوله شتمني له لاسه ورکړه.

د کشتی ټول خاوندان، مسافران، کشتیوانان او هغه خلک چې د بحر له لارې به یې خپل کاروبار کاوه، لېرې ولاړ وو. ١٨ کله چې هغو د هغه ښار د سوځېدلو لوگی ولیده نو نارې یې ووهلې او ویې ویل: «د دې لوی ښار په شان به بل ښار چیرته وي؟» ١٩ هغوی په خپلو سرونو باندې خاورې بادولې او ژړاگانې او ویر یې کاوه او ویل یې:

افسوس، افسوس، په دې لوی ښار

چې شتمن شول د هغې په وسیله

ټول خاوندان د کشتی گانو

شو برباد په یو ساعت کې

٢٠ ای اسمانه، خوشحالي وکړه،

ای د خدای سپېڅلو خلکو،

ای رسولانو او پیغمبرانو،

شئ خوشحاله په هغې باندې،

ځکه چې ستاسو په خاطر

خدای قضاوت کړی هغې باندې

٢١ په دې وخت کې یوې زورورې فرښتې یوه تیره چې د ژرندي د یو غټ پل په شان وه،

راواخیستله او بحر ته یې گوزاره کړه او ویې ویل:

په همدې ډول به بابل هغه لوی ښار

هم به گوزار کړای شي په زوره ښکته

او بیا به هم هېڅکله ونه لیدل شي

نور به هېڅکله هم وانه ورپدل شي (۲۲)

تا کي اوازونه د چنگ غروونکو،

ساز غروونکو، شپېلی وھونکو

او سرنی وھونکو

نه به پیدا شي تا کي کوم کسبگر چې کاروبار کوي

او نه به بیا واورپدل شي تا کي اواز د ژرندي

نور به ونه ولیدل شي تا کي د خراغ رڼا (۲۳)

او نه به واورپدل شي تا کي اوازونه د زوم او ناوي

ځکه چې ستا سوداگران ډېر قدرتمند خلک وو

د نړی د ټولو سوداگرانو څخه

او ټول قومونه غولولي وو تا خپلي جادو باندې

ستا په کوڅو کې بهېدلې وینې د پیغمبرانو (۲۴)

او د خدای د خلکو

او د هغو ټولو خلکو خون

چې وژل شوي دي د ځمکې په مخ

دی ستا په غاړه

۱۹ ﴿۱﴾ وروسته له دې ما په اسمان کې د گڼ شمېر خلکو لوړ اوازونه واورېدل، هغوی نارې
وهلې:

«د خدای ثنا ووايي!»

خلاصون، جلال او قدرت دی زمونږ د خدای

﴿۲﴾ ځکه رښتیني او عادلانه دي قضاوتونه د هغه

هغه د هغې لویې بدلمنې په هکله

چې فاسده یې کړه ځمکه خپلې زناکاری باندې

ويې کړه پرېکړه د سزا او د هغې څخه یې واخیست

بدل د وینې د خپلو خدمتگارانو»

﴿۳﴾ هغوی چیغې کړې یوځل بیا:

«د خدای ثنا ووايي!»

ځکه چې تل به پورته کېږي د هغه ښار لوگی.»

﴿۴﴾ بیا هغه څلورويشت مشران او څلور اسماني موجودات په ځمکه پرېوتل او خدای ته چې په

تخت باندې ناست و په سجده شول، عبادت يې وکړ او ويل يې: «امين، د خدای ثنا ووايئ.» ﴿٥﴾
بيا د تخت نه يو اواز راغی چې ويل يې:

«ای د خدای ټولو خادمانو

ټولو خلکو چې وپرېږئ له هغه نه

که لویان يئ يا کوچنيان

ثنا ووايئ زمونږه د خدای»

د وري د واده جشن

﴿٦﴾ بيا مې د ډېرو زياتو خلکو اوازونه واورېدل چې د تېزو اوبو د غرهار او د تندر د لوی گرزهار
په شان وو، چې ويل يې:

«د خدای ثنا ووايئ!»

ځکه چې کاندې پاچاهي زمونږ څښتن

مطلق قادر خدای په پوره قدرت سره

﴿٧﴾ راحئ چې وکړو خوشحالي او خوښ واوسو

او بيان کړو لويي د هغه

ځکه چې وخت رارسېدلی دی د وري د واده

او تيار کړی دی ناوې خپل ځان د هغه دپاره

۸) ورکړل شوي دي هغې ته ډېر ښه، ځلېدونکي

او پاک کتان کالي چې وايي غوندي.»

ښه کتان د خدای د خلکو ښه عملونه دي.

۹) بيا فرښتې ماته وويل: «دا وليکه: بختور دي هغه خلک چې د وري د واده مېلمستيا ته وربلل شوي دي.» او همدارنگه هغې وويل: «دا د خدای رښتيني کلام دی.» ۱۰) بيا زه د هغې په پښو کې پرېوتم چې سجده ورته وکړم، خو هغې راته وويل: «نه، داسې مه کوه! زه هم ستا او ستا د ورونو په شان د خدای يوه خدمتگاره يم چې په عيسی باندې د خپل ايمان په هکله شاهدي ورکوي، يوازې خدای ته عبادت کوه! ځکه چې د عيسی په هکله شاهدي ورکول د نبوت الهام دی.»

په سپين اس باندې سپاره کسان

۱۱) بيا ما وليدل چې اسمان پرانيستل شو او يو سپين اس هلته ولاړ ؤ او هغه کس چې ورباندې سپور ؤ، د هغه نوم «وفادار او رښتيني» ؤ، ځکه چې هغه د عدالت له مخې قضاوت او جنگ کوي. ۱۲) د هغه سترگې د اور د لمبو په شان وې او په سر باندې يې ډېر تاجونه وو. په هغو باندې يو نوم ليکل شوی ؤ چې له هغه پرته بل هېڅوک پرې نه پوهېده. ۱۳) هغه په وينو ککړه يوه چپنه اغوستې وه او د هغه نوم «د خدای کلام» ؤ. ۱۴) اسماني لښکرې چې د سوچه سپين ښه کتان کالي يې اغوستي وو او په سپينو اسونو باندې سپاره وو، هغه پسې روان وو. ۱۵) د هغه د خولې نه يوه تېره توره راووتله چې قومونه پرې ووهي. هغه به د اوسپنې په امسا باندې په هغوی حکومت کوي. هغه به د مطلق قادر خدای د قهر او غضب شراب په خم کې يعنې په هغه لوبښي کې چې د انگورو شربت په کې وباسي، تر پښو لاندې کوي. ۱۶) د هغه په چپنه او ورون باندې دا نوم ليکل شوی دی: «د پاچاهانو پاچا او د څښتنانو څښتن.»

۱۷) بيا ما يوه فرښته وليدله چې په لمر کې ولاړه وه او په اسمان کې يې الوتونکو مرغانو ته په لور اواز نارې کړې: «راشئ او د خدای په لويه مېلمستيا کې سره راټول شئ» ۱۸) او د پاچاهانو، قومندانانو، جنگياليو، د اسونو او په هغو باندې د سپرو خلکو غوښي او د ټولو انسانانو که ازاد دي يا

غلامان، او که لویان وي يا واره، غوښې وخورئ.» (۱۹) بیا ما ولیدل چې هغه ځناور او د نړۍ پاچاهان او د هغوی لښکرې سره راټولې شوې چې د هغه چا سره چې په اس باندې سپور ؤ او د هغه د لښکرو سره وجنگېږي. (۲۰) خو هغه ځناور او هغه جعلی پیغمبر چې د هغه ځناور په خاطر یې معجزې ښودلې وې، ونیول شول. په دې معجزو باندې هغه جعلی پیغمبر هغه خلک غولول چې د هغه ځناور نښه یې درلودله او د هغه مجسمې ته یې سجده کړې وه. نو هغه ځناور او جعلی پیغمبر دواړه د اور هغې بحیرې ته ژوندي وغورځول شول چې د گوگړو لمبې ترې پورته کېدلې. (۲۱) خو د هغوی ټولې لښکرې په هغې تورې باندې ووژل شوې چې په اس باندې د سپور سړي د خولې څخه راووتله او ټولو مرغانو د هغوی په غوښو ځانونه ماړه کړل.

زر کاله پاچاهي

۲۰ (۱) بیا ما یوه فرښته ولیدله چې د اسمان نه راښکته کېدله چې د ځمکې د تل کیلي او یو لوی زنځیر ورسره وو. (۲) هغې ښامار یعنی هغه زوړ او پخوانی مار چې هماغه ابلیس یا شیطان دی، ونیوه او تر زرو کالو پورې یې په زنځیر وتړلو. (۳) فرښتې هغه د ځمکې تل ته وغورځاوه، دروازه یې ورپسې وتړله او مهر یې ورباندې ولگاوه، ترڅو زر کاله پوره شوي نه وي، هغه نور ونه شي کولای چې قومونه وغولوي. له هغې وروسته باید د لږ وخت دپاره ازاد کړای شي.

(۴) بیا مې تختونه ولیدل چې هغه خلک پرې ناست وو چې د قضاوت کولو واک او اختیار ورته ورکړل شوی ؤ او د هغو کسانو روحونه مې ولیدل چې سرونه یې د عیسی په هکله د شاهدي ورکولو او د خدای د کلام په خاطر پرې کړل شوي وو. دا هغه خلک وو چې هغه ځناور او د هغه مجسمې ته یې سجده نه وه کړې او د هغوی تندي او لاسونو د هغو نښه نه درلودله. هغوی ټول بېرته راژوندي شول او د مسیح سره یې تر زرو کالو پورې پاچاهي وکړه. (۵) خو هغه نور خلک چې مړه شوي وو، تر هغې پورې ژوندي نه شول ترڅو زر کاله پوره شوي نه وو. دا د مړو نه لومړنی بیا راژوندي کېدل دي. (۶) بختور او سپېڅلی شوی هغه څوک دی چې په دې لومړني بیا راژوندي کېدلو کې شریک دی. ځکه چې په داسې خلکو د دوهم مرگ زور نه رسیږي، بلکې هغوی به د خدای او مسیح کاهنان وي او د هغه سره به تر زرو کالو پورې پاچاهي کوي.

د شیطان ماتې

٧ کله چې زر کاله پوره شي، نو شیطان به د زندان څخه راخلاص شي. ٨ هغه به راووخې او د نړۍ د خلورو کنجونو قومونه چې جوج او ماجوج بلل کېږي، وغولوي او هغوی چې د بحر د شگو په شان بې شمېره دي، د جنگ دپاره سره راټول کړي. ٩ هغوی په ټوله نړۍ کې خواره شول او د خدای د خلکو کمپ او گران ښار یعنې اورشلیم یې کلابند کړ، خو د اسمان نه ورباندې اور نازل شو او هغوی یې تباه کړل. ١٠ بیا شیطان چې هغوی یې غولولي وو، د اور او گوگړو بحیرې ته وغورځول شو، یعنې هغه ځای ته چې هغه ځناور او جعلی پیغمبر هم په کې غورځول شوي وو. هغوی به هلته شپه او ورځ د تل دپاره عذاب ویني.

وروستنی قضاوت

١١ بیا مې یو لوی سپین تخت ولیده چې یو کس ورباندې ناست ؤ. ځمکه او اسمان د هغه د مخې نه وتښتېدل او نور ونه لیدل شول. ١٢ بیا ما مړي ولیدل چې د تخت په مخکې ولاړ وو، که هغه پیاوړي او که عادي خلک وو. هغه وخت کتابونه پرانیستل شول. وروسته د دې کتابونو څخه بیا بل کتاب پرانیستل شو، یعنې د ژوندون کتاب. د مړو په هکله لکه څنگه چې په کتابونو کې لیکل شوي وو او د هغوی د عملونو له مخې قضاوت وشو. ١٣ بحر چې کوم مړي ساتلي وو، هغه یې بېرته ورکړل او مرگ او قبر هم هغه بېرته ورکړل او د هر چا قضاوت د هغه د عمل له مخې وشو. ١٤ بیا مرگ او قبر د اور بحیرې ته وغورځول شول. د بحر دا اور دوهم مرگ دی. ١٥ د چا نوم چې د ژوندون په کتاب کې نه ؤ لیکل شوی، هغه د اور بحیرې ته وغورځول شو.

نوی اسمان او نوې ځمکه

٢١ بیا ما یو نوی اسمان او نوې ځمکه ولیدله، ځکه چې لومړنی اسمان او لومړنۍ ځمکه ورک شول او بحر نور نه ؤ. ٢٢ ما سپېڅلی ښار یعنې نوی اورشلیم ولیده چې د خدای له خوا د اسمان نه رانېکته کېده او داسې تیار کړای شوی ؤ لکه چې ناوې د خپل مېړه دپاره سینگار شوې

وي. (٣) ما د تخت نه يو لوړ اواز واورېد چې ويل يې: «گورئ، اوس د خدای د اوسېدلو ځای د خلکو په منځ کې دی. خدای به د هغوی سره اوسېږي. هغوی به د هغه قوم وي او هغه په خپله به د هغوی په منځ کې د هغوی خدای وي. (٤) خدای به د هغوی د سترگو ټولې اوبنګې وچې کړي. نور به مرگ، وير، ژړا او درد نه وي، ځکه چې پخواني شيان تېر شوي دي.»

(٥) هغه کس چې په تخت ناست ؤ، ويې ويل: «گورئ، زه ټول شيان نوي کوم.» همدارنگه هغه راته وويل: «دا وليکه، ځکه چې دا خبرې د باور وړ او رښتيا دي.» (٦) او بيا يې ماته وويل: «دا وشول! زه الف او يا، شروع او پای يم. هرڅوک چې تېری وي زه به هغه ته د چينې څخه د ژوندون اوبه په وړيا توگه ورکړم. (٧) څوک چې بريالی شي، هغه به د دې ټولو برکتونو وارث شي. زه به د هغه خدای يم او هغه به زما اولاد وي. (٨) خو د وېرېدونکو، بې ايمانانو، فاسدانو، قاتلانو، زناکارانو، جادوگرانو، بت پرستانو او ټولو دروغجنو خلکو ځای به د اور په بحيره او سوځېدونکو گوگړو کې وي. دا دوهم مرگ دی.»

نوی اورشلیم

(٩) بيا د هغو اوو فرښتو څخه يوه فرښته چې د اوو بلاگانو نه ډک جامونه ورسره وو، ماته راغله او ويې ويل: «راشه، زه به تاته ناوې يعني د وري ښځه دروښاييم.» (١٠) بيا کله چې زه د روح القدس تر اغېزې لاندې وم، فرښتې زه د يو ډېر لوړ غره څوکې ته بوتلم او د اورشلیم سپېڅلی ښار يې چې د خدای له خوا د اسمان څخه رانښکته کېده، راته وښوده. (١١) دا ښار د خدای په جلال روښانه ؤ. هغه د قيمتي تپرو په شان ځلېده او د لعل او بلور په شان صفا ؤ. (١٢) دې ښار لوی او لوړ دېوالونه درلودل او دولس دروازې يې لرلې او په هره دروازه کې يې فرښته ولاړه وه. په دروازو باندې د اسراييلو د قوم د دولسو قبيلو نومونه ليکل شوي وو. (١٣) درې دروازې د ختيځ خواته، درې د شمال خواته، درې د جنوب خواته او درې دروازې د لوېديځ خواته وې. (١٤) د ښار دېوال په دولسو بنيادونو باندې جوړ شوی ؤ او په هغو باندې د وري د دولسو رسولانو نومونه ليکل شوي وو.

(١٥) کومې فرښتې چې زما سره خبرې کولې د هغې په لاس کې د سرو زرو يو متر ؤ چې د ښار او د هغه د دروازو او دېوالونو اندازه ورباندې معلومه کړي. (١٦) ښار د مربع په شکل جوړ شوی ؤ

چې اوږدوالی او پلنوالی یې یو شان ؤ او فرښتې د هغه متر په وسیله دا ښار اندازه کړ چې دولس زره ستادیا ؤ. د هغه اوږدوالی، پلنوالی او لوړوالی یو برابر ؤ. (۱۷) بیا هغې دېوالونه اندازه کړل چې یو سل او څلور څلوېښت کیوبت لوړوالی یې درلود چې دا د انساني معیار له مخې ؤ چې فرښتې ورڅخه هم کار اخیسته. (۱۸) دېوال د لعلونو څخه جوړ شوی ؤ په داسې حال کې چې خپله ښار د سوچه سرو زرو نه جوړ شوی ؤ او د ښیښې په شان صفا ؤ. (۱۹) د ښار د دېوالونو بنیادونه په ډول ډول قیمتي تیږو باندې سینگار کړای شوي وو. اولنی بنیاد د لعلونو، دوهم د لاجوردو، درېم د سپینو عقیقو، څلورم د زمردو، (۲۰) پنځم د سرو عقیقو، شپږم د جیگري عقیقو، اووم د زبرجدو، اتم د شینچکي یاقوتو، نهم د زیږو یاقوتو، لسم د شنو عقیقو، یوولسم د فېروزې او دولسم د بانجاني یاقوتو څخه جوړ شوی ؤ. (۲۱) هغه دولس دروازې دولس مرغلي وې، یعنې هره دروازه د یوې مرغلي څخه جوړه شوې وه. د ښار لوی سرک د سوچه سرو زرو او د ښیښې په شان صفا ؤ.

(۲۲) ما په ښار کې د خدای کور ونه لیده، ځکه چې مطلق قادر څښتن خدای او وری خپله د دې ښار د خدای کور دی. (۲۳) هغه ښار د لمر یا د سپوږمۍ رڼا ته اړتیا نه لري، ځکه چې د خدای جلال هغه روښانه کوي او وری د هغه څراغ دی. (۲۴) د هغه په رڼا کې به قومونه گرځي او د نړۍ پاچاهان به د خپل شان او شوکت سره هغه ته ورننوځي. (۲۵) د ښار دروازې د ورځې له خوا هېڅکله نه بندېږي او هلته به هېڅ شپه نه وي. (۲۶) هغوی به د قومونو شان او شوکت او عزت دې ښار ته راوړي. (۲۷) خو هېڅ ناپاکه شیان به دې ښار ته ورننوتلی نه شي او نه به هغه څوک چې د کرکې وړ کارونه کوي او نه دروغجن خلک. یوازې هغه کسان به هغه ښار ته ورننوځي چې نومونه یې د وري د ژوندون په کتاب کې لیکل شوي دي.

۲۲ (۱) بیا فرښتې ماته د ژوندون د اوبو سیند وښوده چې د بلور په شان ځلېده او د خدای او وري د تخت څخه بهېده (۲) او د ښار د لوی سرک له منځ نه تېرېده. د سیند په دواړو غاړو کې د ژوندانه ونه وه چې په کال کې به یې دولس ډوله مېوه نیوله او هره میاشت کې به یې یو ځل. د دې ونې پانې د قومونو د علاج دپاره وې. (۳) په هغه ښار کې به نور داسې شی نه وي چې د خدای لعنت ورباندې وي. د خدای او وري تخت به په هغه ښار کې وي او د خدای خدمتگاران به د خدای عبادت کوي. (۴) هغوی به هغه مخامخ ويني او د هغه نوم به د هغوی په تنډیو باندې لیکل شوی

وي. (٥) هلته به نوره شپه نه وي او هغوی به د خراغ يا لمر رڼا ته اړتيا نه لري، ځکه څښتن
خدای به د هغوی دپاره رڼا وي او هغوی به تل تر تله هلته پاچاهي کوي.

د عیسی راتلل

(٦) بیا فرښتې ماته وویل: «دا خبرې د باور وړ او رښتیا دي. څښتن خدای چې خپلو پیغمبرانو ته
الهام ورکوي، خپله فرښته رالېږلې ده چې خپلو خدمتکارانو ته هغه شیان وروښايي چې ډېر زر به
پېښ شي.»

(٧) عیسی مسیح وایي: «واورئ، زه زر درځم، بختور دی هغه څوک چې د دې کتاب پېشگويانې
او پیغامونه مني.»

(٨) زه یوحنا هغه څوک یم چې دا شیان مې واورېدل او ومې لیدل. څنگه چې مې دا شیان
واورېدل او ولیدل، نو د هغې فرښتې په پښو کې چې دا شیان یې راته ښودلي وو، پرېوتم چې سجده
ورته وکړم. (٩) خو هغې ماته وویل: «داسې مه کوه! زه خو ستا او ستا د ورونو یعنې پیغمبرانو او
هغو کسانو په شان چې د دې کتاب پیغامونه مني، د خدای یوه خدمتگاره یم. یوازې د خدای عبادت
کوه.»

(١٠) بیا هغې ماته وویل: «د دې کتاب پېشگويانې او پیغامونه مه پټوه، ځکه چې هغه وخت نژدې
دی چې دا شیان به پېښ شي. (١١) پرېږده چې بدکاران خپل بد کارونه وکړي او فاسد خلک خپل
فساد ته دوام ورکړي، عادلان دې خپلو نېکو کارونو ته دوام ورکړي او سپېڅلي خلک دې سپېڅلي
اوسي.»

(١٢) عیسی وایي: «واورئ، زه زر درځم او د ځان سره به هرچا ته د هغه د عملونو سره سم اجر او
بدل ورکړم. (١٣) زه الف او یا یم، زه اول او اخر یم، زه شروع او پای یم.»

(١٤) بختور دي هغه خلک چې خپلې چینې پاکې ووينځي، ترڅو د دې حق ولري چې د ژوندانه د
ونې مېوه وخورې او وکولای شي چې ښار ته د دروازو له لارې ورننوځي. (١٥) خو سپي،

جادوگران، زناکاران، قاتلان، بت پرستان او دروغجن خلک به د ښار څخه دباندي پاتي وي.

﴿١٦﴾ «ما عیسی خپله فرښته تاسو ته درولېرله چې کلیساگانو دپاره دا پیغام ورسوي. زه د داود د نسل څخه یم او د سهار ځلېدونکی ستوری یم.»

﴿١٧﴾ روح القدس او ناوې عیسی ته وایي: «راشه!» او څوک یې چې اوري، هغه دې هم ووايي: «راشه!» څوک چې تېری وي، هغه دې راشي، او څوک چې د ژوندون اوبه غواړي، هغه دې دا اوبه لاسته راوړي، ځکه چې وړیا دي.

﴿١٨﴾ زه یوحنا هر هغه چاته چې د دې کتاب پېشگوياني او پیغامونه اوري، خبرداری ورکوم چې که چېرې څوک د خپل ځان نه په هغه کې کوم شی ورزیات کړي، نو خدای به هغه بلاگانې چې په دې کتاب کې بیان شوي دي، د هغه په سر باندې راولي. ﴿١٩﴾ او که څوک د دې پېشگويانو او پیغام څخه کوم څه کم کړي، نو خدای به هغه د ژوندانه د ونې او سپېڅلي ښار نه چې په دې کتاب کې بیان شوي دي، بې برخې کړي.

﴿٢٠﴾ هغه څوک چې د دې ټولو شیانو په هکله شاهدي ورکوي، وایي: «هو، زه زر درځم!» امین، ای څښتنه عیسی، راشه! ﴿٢١﴾ په تاسو ټولو باندې دې د څښتن عیسی فضل وي.